

Pozdrav

delegatom IV. glavnega zborovanja Slov. katol. podp. društva sv. Barbare v Forest City, Pa. zbranim v Pittsburghu, Pa.

Nekaj let potem, ko sta bili ustanovljeni v državi Ill. in Minn. naši prvi dve podporni Jednoti, jelo se je misliti tudi na istočni strani, ali v največji, s Slovenci naseljeni državi Pennsylvaniji na velevarne koristi bratoljubljiva in medsebojne pomoči pod zastavo nove podporne organizacije. In tako se je ustanovilo leta 1901. v mali premožarski naselbini, Forest City, Pa., prvo društvo sv. Barbare, naše tretje najstarejše podporne organizacije.

Tekom svojega 12-letnega obstanka je imela tudi ta podpora čez mnogo težko. Vsi vstopajoči v ustanovitelje, vsled solidarnosti skupnega članstva, pa je premagalo hvala Bogu društvo vse zapreke. Pod svojim podpornim praporjem šteje danes že 87 društev po vseh večjih državah naše nove domovine. Število članstva je pa naraslo do 30. junija letos že 7979. Vse to nam jasno kaže, koliko znore podpora organizacija, če hodi po svoji začrtani poti.

Dasiravno je izplačalo društvo sv. Barbare med tem časom že veliko bolniške in smrtninske podpore, ima v svoji blagajni danes še vseeno lep prebitek. Dobrote in vrednost 12-letnega poslovanja te podporne organizacije vedo pa najbolj ceniti oni, kateri so bili iste deležni in kojim je društvo priskočilo na pomoč v nesreči ali nevarnosti.

V ponedeljek, dne 22. t. m. se prične v gostoljubnem pittsburskem mestu IV. glavno zborovanje društva sv. Barbare, na katero so prihiteli približno 60 delegatov. Posamezne postaje so si izvolile za to zborovanje najbolj izkušene moške da ukrenejo potrebne korake v nadaljnji prevoji diene podporne organizacije sv. Barbare. Tredno smo prepričani, da bodo delovali zastopniki, približno 8000 članov in članke po svoji najboljši moči, nepristransko, nesebično in v pravi bratški ljubezni, da dosežejo svoj cilj.

Bodite torej vsi prav iskreno pozdravljeni. Bog blagoslovi Vaše delo in naj ohrani naše dieno društvo sv. Barbare še mnoga, mnoga leta!

Resignacija Sulzerja.

Governor države New York Sulzer hoče baje odstopiti radi prvih porazov v procesu.

Aibany, N. Y., 19. sept. — Takaj se trajno vzdržuje vest, da bo governor Sulzer resigniral, ako bi sodišče, ki ima odločiti o njegovi usodi, zavrglo njegove različne tehnične ugovore proti procesu. Governorju najbližje stojajo osebe nočajo pojasniti svojega mnenja glede možnosti takega koraka, vendar je pa javna tajnost, da so mu njegovi najbližji prijatelji nasvetovali, naj izvede tozadavne konsekvence za slučaj, ako bi bil poražen pri preliminar-nih obravnavah.

Tem verjetnejša je vest radi soglasnega glasovanja sodišča o prvem ugovoru Sulzerja proti senatorjem Wagner, Frawley, Ramsperger in Sanner ter radi načina, kako so zagovorniki Sulzerja sprejeli to glasovanje. Kot nadaljnji vzrok morebitne resignacije Sulzerja se navaja, da noče governor izpostaviti svojo soproga ostremu zaslišanju.

Španski častnik obsojen na smrt.

Madrid, Španija, 19. sept. — Kapitan Sanchez in Louisa Sanchez, katero je izdal za svojo hčerko, sta bila danes pred vojnim sodiščem spoznana krivim umoru bogatega posestnika Jalon-a. Sanchez je bil obsojen na smrt potem "zadavljenja ob kolu", dočim je dobila deklica dvajset let težke ječe. Obsodbi mora potrditi poveljujoči general dotičnega distrikta.

Krasni in brzi parnik

(Avstro-Amerikan proge)

Kaiser Franz Josef I.

odpluje v soboto dne 11. oktobra

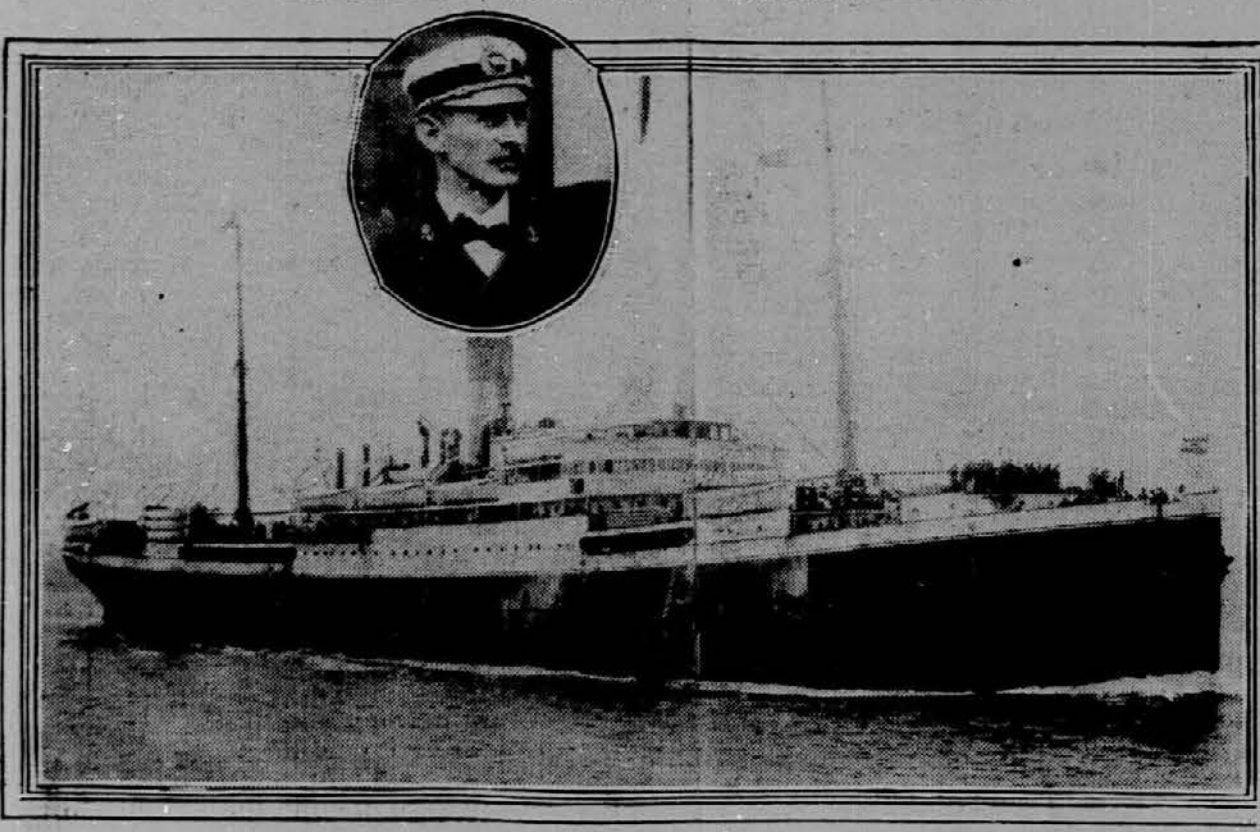
vožnja do Trsta samo 13 dni.

do Trsta ali Reke - - \$37.00
Cena voznih listkov: do Ljubljane - - \$38.15
do Zagreba - - - - \$38.08

Za posebne kabine (oddelek med II. in III. razredom) stane vožnja samo \$4.00 več za odrasle, za otroke polovica. Ta oddelek posebnih družinam pripadajo.

Vožnje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 82 Cortlandt St., New York.

"BELVEDERE", NOVI PARNIK AVSTRO-AMERICANE.

V razmeroma kratkem času je priplul včeraj v newyorško pristanišče najnovejši parnik Avstro-Amerikanske črte, "Belvedere". Trst je zapustil 31. avgusta in je došel v New York v 18 dneh, čeravno se je med potoma trikrat ustavil po dvanajst ur. Novi parnik, ki je napravljen, ves okrašen z zastavami, na vse najboljše utis, je pripeljal seboj 2000

pasajirjev. "Belvedere" je po velikosti drugi, v Avstriji zgrajen parnik Avstro-Amerikanske črte. Pri gradnji se je polagalo največ važnosti na medkrovnje. Pasajirji sta in je došel v New York v 18 dneh, čeravno se je med potoma trikrat ustavil po dvanajst ur. Novi parnik, ki je napravljen, ves okrašen z zastavami, na vse najboljše utis, je pripeljal seboj 2000

Parnik so spustili v morje meseca maja, kstila ga je hčerka nadvojvode Franca Ferdinanda in mu dala ime "Belvedere". Kapitan je Guido Cossulich, sin lastnika parobrodne družbe, ki slovi po svojih navtičnih zmožnostih. Dosedaj je poveljeval manjšim parnikom, kateri vozijo med Trstom in Ameriko.

Tarifna predloga.

Konferenca glede tarifne predloge se je nekoliko zavlekla. 13 rešenih točk.

Washington, D. C., 19. sept. — Upanje članov konferenčnega odseka senata in zbornice, da se bo do posvetovanja glede tarifne predloge završila še tokom tega tedna, je poslalo precej slabo, ko se je konferenca odgodila do jutri ter je treba rešiti še osemnajst točk. Glede nekaterih teh vprašanj se je prišlo na "mrtvo točko" in vse stranke so se obrnile na predsednika za pomoč. Reprezentant Underwood je izjavil danes, da se bo glede vseh točk do jutri zvečer dosegel sporazum. Senator Simmons je bil manj optimističen ter je rekel, da bo trajalo še par dni, predno se bodo mogli zediniti člani konference glede vseh točk tarifne predloge. Pri današnji jutranji seji so zastopniki zbornice umaknili predlog, da se ferromangan oprosti carine, dočim so nasprotno člani senata privolili v carinske podstavke, sprejete v zbornici glede carine na Angora-volno in Mohair. V popoldanski seji se je izenačilo nasprotstva glede umetnin, kožuhanine in usnja. Vsi ti predmeti so bili postavljeni na prsto listo.

Dosedaj v konferenci sprejete izpremembe bodo zvišale dohodek iz uvozne carine za letnih \$16,000,000.

74letni veteran bigamist.

Pred sodnikom Mulqueenom v New Yorku se je moral včeraj zagovarjati zaradi bigamije 74letni veteran iz državljanske vojne, John Ochs. Rekel je, da se je zato poročil z drugo, ker je mislil, da je prva žena že mrtva. Sodnik je suspendiral kazni, ker se je obtoženec zavezal, da bo šel v vojsko za stare vojake. Ochs je bil v vojni dvakrat ranjen.

Pomiloščenje ponarejevalca denarja.

Washington, D. C., 19. sept. — Pod pogojem, da zapusti takoj deželo ter se nikdar več ne vrne, je pomiloštil predsednik Wilson Miloša Mandić-a. Ta je bil dne 20. junija 1911. v Cleveland, O. obsojen na dvanajsetletno ječo, ker je priznal, da je skušal ponarejati bankovce, oziroma, da je izpreminjal bankovce po deset dolarjev v take pe sto dolarjev.

Gaynorjevo truplo.

Včeraj zjutraj so prepeljali s parnika "Lusitania" županovo truplo v Brooklyn.

Pogreb zamrlega newyorškega župana Gaynorja se bo vršil v ponedeljek. Policijski komisar Waldo je storil vse potrebno, da se bo cela stvar najhitreje izvršila. Ko so včeraj zjutraj pripeljali županovo truplo z "Lusitanije" v Battery park, je stalo pri pieru "A" 100 policistov kot častna straža. Nato so spremili krsto po mirnih ulicah in preko brooklyn-skega mosta. Danes zvečer bo opravil duhovnik v stanovanju županove vdove, št. 20 8. Ave., Brooklyn, nrtvaško opravilo. Razen družine bosta pri tej priliki tudi navzoča mayor Kline in komisar Adamson. V nedeljo prepeljejo truplo v City Hall, kjer bo izpostavljeno do ponedeljka. Pokopali ga bodo na Greenwood pokopališču v Brooklynu. Med pogrebom bodo zaprte vse večje trgovine, gledališča in kinematografi.

Denarje v staro domovino

K.	\$	K.	\$
5...	1.10	130...	25.6
10...	2.15	140...	28.6
15...	3.15	150...	30.7
20...	4.20	160...	32.7
25...	5.20	170...	34.8
30...	6.25	180...	36.8
35...	7.25	190...	38.9
40...	8.30	200...	40.9
45...	9.30	250...	51.1
50...	10.30	300...	61.3
55...	11.35	350...	71.6
60...	12.35	400...	81.8
65...	13.40	450...	92.0
70...	14.40	500...	102.2
75...	15.45	600...	122.7
80...	16.45	700...	143.1
85...	17.45	800...	163.6
90...	18.45	900...	184.0
95...	20.45	1000...	204.0
100...	22.50	2000...	407.0
120...	24.65	5000...	1017.0

Poštarina je všteta pri teh svotah. Doma se nakazuje svota po polnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Nashe denarne pošiljke razpošilja na zadnje pošte c. k. poštni hranilnični urad na Dunaju v naj krajšem času.

Denarje nam poslati je najpri-likneje do \$50.00 v gotovini v priporočnem ali registriranem pisnu, vožje smeke pa po Postal Money Order ali pa po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
6104 St. Clair Avenue, N. E.
Cleveland, O.

Viljem II. na obisku.

Nemški cesar bo obiskal prestolonaslednika in cesarja na Dunaju. Obisk politične važnosti.

Dunaj, Avstrija, 19. sept. — Veliko pozornost vzbuja v tujakajšnih političnih krogih vest, da bo v najkrajšem času obiskal nemški cesar Viljem II. prestolonaslednika Franca Ferdinanda in cesarja Franca Jožefa. Poluradno se je razglasilo, da namerava nemški cesar koncem oktobra najprvo obiskati prestolonaslednika Franca Ferdinanda v Konopištu. Dva dni pozneje bo prišel nemški cesar na Dunaj, kjer bo gost avstrijskega cesarja v Schoenbrunn.

Politični krogi pripisujejo temu obisku veliko važnost. Vsi so prepričani, da bo prišlo do razgovora glede stališča Nemčije in Avstro-Ogrske napram novemu redu na Balkanu.

Kelmorajn, Nemčija, 19. sept. — "Koelnische Zeitung" priobčuje vest, da se bo sredozemsko bro-dovje nemške mornarice ohranilo v isti moči, kot je bilo za časa balkanske vojne. Namen te odredbe je, da se pazno zasleduje razvoj na Balkanu. Pred kratkem je bil na mesto odposlanca kontre-admirala Trummer-ja imenovan poveljnikom sredozemskega bro-dovja kontraadmiral Souehon. Vsi včeraj se sklepajo, da v bližnjem času ni misli na razpust te divizije.

Pognal sebe in družino v zrak.

Bloomington, Ind., 19. sept. — Zidar Maek Hurst je pognal danes v napadu umobolnosti svojo hišo v zrak. Pri tem sta izgubila življenje on in njegova 17-letna hčerka, dočim sta bili dve drugi trije poškodovani. Mrs. Hurst in trije otroci so ostali nepoškodovani. Mož se je bil ločil pred šestimi tedni od svoje družine. Včeraj je zopet prišel in žena ga je izpodila iz hiše. Ko je pozneje družina spala, se je Hurst priplazil v hišo ter privezal pod vsako posteljo kos dinamita. Na svoje telo je pritrdil dva kosa te eksplozivne tvarine ter se vlegel nato v posteljo, v kateri so ležale tri hčerke. Čez eno minuto je eksplodiral dinamit pod posteljo, vsled česar je bila demolirana cela hiša. Ako bi se bili vneli vsi kosi, ki bila mrtva cela družina.

Huerta je odpoklical generala Felixa Diaza.

Provizorični predsednik mu najbrž namerava odstopiti svoje sedanje mesto.

NEMČIJA MOLČI.

Nobenega znaka še ni, da bi se vdeležila svetovne razstave v San Francisco.

Washington, D. C., 19. sept. — Naznanilo, da je pozval predsednik Huerta generala Felixa Diaza, naj se vrne v Mehiko, se smatra tu splošno kot znamenje, da hoče odstopiti Huerta svoj urad Diazu. Seveda se ni Huerta o tem nič izrazil ter niti kaj namignil. Posebno važnost se pripisuje dejstvu, da je imel Felix Diaz tekem sedanjega bivanja v Evropi več tajnih konferenc s svojim bogatim stricem, Portirijem Diazom ter se domneva, da bo dal slednji na razpolago potrebne svote.

Ako bi bil izvoljen Diaz, bi nastale za Združene države nove težkoče, ker si voditelji konstitucionalistov pravtako malo žele Diaza kot Huerta ter bi ne bilo nobenega konca revolucije. Razvzentega je veliko uradnikov administracije proti Diazu.

Ker so se Združene države zavezale, da bodo priznale predsednika, ki bo izvoljen zakonitim potom, bodo najbrž morale priznati Diaza, ako bo izvoljen.

Vlada v Washingtonu ni dobila še nobenega obvestila če se bo Nemčija vdeležila svetovne razstave v San Francisco v slučaju, da jo Združene države oficijelno povabijo. Povabilo, katero je odposlal predsednik Taft, ni bilo oficijelno, ker bi moglo biti oficijelno le v slučaju, ako bi mogla prevzeti vlada polno odgovornost za razstavo. Nemčija zastopa stališče, da razstava ni narodna, ker ni vdeležena vlada Združenih držav niti z enim dolarjem. Pravijo, da nima nobenega smisla izdajati denar, ako si niti domača vlada ničesar ne obeta od razstave.

Bivši kongresnik Littauer je privedel danes v Washington delegacijo možkih in ženskih izdelovalcev rokavice, ki hočejo doseči višjo carino na rokavice. Delavci prihajajo iz Gloversville, kjer se nahaja posebno veliko tovarnen za rokavice. Delegacija je izjavila, da hoče sprejeti pristojbine, kakor jih je določil senat in katere so nekoliko višje od onih, določenih v poslaniški zbornici.

Morilec obsojen na 150 let ječe.

Estacia, New Mexico, 19. sept. — Pač najdaljša zaporna kazen je bila izrečena danes, ko je sodnik Edward L. Medler obsodil nekega Justiana Moya na 150 let ječe. Moya je priznal, da je kriv umora po drugem redu in sodnik je sprejel to priznanje.

Nepredvidna.

16letna Mary Roma v South Jamesport, Long Island, N. Y., je pogoltnila poldolarski novce. Prepeljali so jo v St. Peter bolnišnico v Brooklyn, kjer je bila operirana in je operaciji srečno prestala.

Obešenec je bil umorjen.

V bližini Wilmont-Sole pri White Plains, N. Y., so našli v sredo obešenca. Zdravniki so dognali, da ni gre v tem slučaju za samomor, ampak za umor. Morilec je žrtev najprej omamil, okra-del in jo obesil drevo. Sodeč po truplu, je nesrečen star od 45 do 50 let.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

Morilec Hans Schmidt in njegovi načrti.

Sodeč po njegovih včerajšnjih izjavah, je morilec Schmidt naj-večji zločinec moderne dobe.

SMRTI SI ŽELI.

Odločno zatrjuje, da ni imel sina. Policija pravi, da je popolnoma zdrav.

Če je duhovnik Hans Schmidt, morilec Ane Amuellerjeve, res nameraval izvršiti strašne grozovitosti, o katerih je včeraj pripovedoval policiji, se ga lahko imenuje največjega zločince moderne dobe. Rekel je, da je samo zato ukradel nekemu zdravniku več mrtvaških listov, da bi svoje žrtve lažje spravil s pota.

Vsem onim hočem pomagati — je govoril — ki so siti življenja, pa nimajo toliko srčnosti, da bi se sami usmrtili. Na oni svet bi jih spravil brez bolečin; nekatere bi postrelil, nekatere bi zastrelil ali razrezal.

Inspektor Faurot je mnenja, da hoče priti Schmidt s pomočjo takih izjav v norišnico namesto na električni stolec.

En mrtvaški list je bil pripravil za Amuellerjevo. Ker se je pa v zadnjem trenutku premislil in se je bal, da bi mu ne prišli na sled, jo je raje razrezal.

Včeraj je rekel časnikarskim poročevalcem, da si želi smrti na električnem stole. Kaznovan hoče biti sam, ker ni imel pri umoru baje nobenega pomagača. Z Mur-etom nista imela ničesar skupaj.

Ko so vprašali Schmidta glede petletnega sina, je odločno odgovoril: — Jaz poznam dečka, toda moj sin ni. Kaj je deček in v kakšnem stiku sem bil z njim, ne briga nikogar.

O Heleni Greenovi, katere dosedaj še niso izsledili, je povedal, da jo samo površno pozna.

Na vprašanje, če je v zvezi tudi z drugimi zločini, ki so se zadnji čas dogajali, je odvrnil: — Če sem priznal, da sem umoril Amuellerjevo, bi bilo neumno tajiti druge zločine, katere mi pripisujete.

Inspektor Faurot smatra morileca Schmidta duševno zdravim. Morilec je še včeraj rekel za govorniku Koelblu, da mu je naročila sv. Elizabeta umor, ker ima Bog rad krvave žrtve.

Inspektor Faurot se je izrazil o njem: — On je najstrašnejši zločinec, kar sem jih spoznal v svoji dolgi praksi. Premeten in zvit je kakor lisjak. Naravnost zagonetno je, kako je mogel morilec opravljati duhovniško službo, spovedovati, obhajati in mo-riti. Spovednico je izkoriščeval v svoje zločinske namene.

Slaven odvetnik operiran.

Boston, Mass., 19. sept. — Fernand Labori, eden najslavnejših odvetnikov Francije, kateri je nekoč izposloval oproščenje kapitana Dreyfuss-a, se je moral podvreči v Bostonu operaciji na slepiču, ki se je izvršila povsem polno. Labori je obolel, ko se je nahajal na poti iz Montreal v Boston. Družina je skušala bolezen prikrivati, da bi ne vzbudila nepotrebnih skrbi pri prijateljih v Parizu ter je izročila celo stvar javnosti šele sedaj, ko je bolnik operacijo srečno prestal.

Cena vožnja.

Parnik od Avstro-Americane proge

"BELVEDERE"

odpluje dne 24. septembra 1913. Vožnja stane iz New Yorka do: Trsta in Reke \$34.00 Ljubljane 35.18 Zagreba 35.08

Vožnje listke je dobiti pri FRANK SAKSER, 82 Cortlandt St., New York City.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in
"pol leta" \$3.00
"pol leta za mesto New York" 1.50
"pol leta za mesto New York" 4.00
"Evropo za vse leto" 2.50
"pol leta" 2.55
"četrt leta" 1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvzemši nedeljo in praznike.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
(Issued every day except Sundays and
Holidays.)
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebosti se ne
priobčujejo.

Danar naj se blagovoli pošiljati po —
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejšnje
bivališče naznači, da hitreje
najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljankam naredite ta
naslov:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.
Telephone 4697 Cortlandt.

Koncem tedna.

Neki slovenski list v Ameriki
si je nadel hvalavredno nalogo,
da zabava svoje naročnike in si-
rše občinstvo s svojim neprosto-
voljnim humorjem, ki pride v pr-
vi vrsti do izraza v naslovih na
prvi strani. Ne bi se lotili stvari,
ako bi ne bili prepričani, da ima
vsaka stvar svoje meje. Kar se
vrsti tu, je žaljenje veličanstva
slovenskega jezika, ki je kot tako
bolj kaznjivo kot pa ono kakega
potentata.

Iz duhteče zbirke teh pirami-
dalnih naslovov jih hočemo na-
vesti le par.

Francoski zrakoplovec Pegoud
je moral biti prokleto močan, ker
je s tako lahkoto "prevrnil kozo-
lec".

Kako napreduje kiparstvo! V
sedanjih časih se pod roko umet-
niškega kamen kar oživi. Zadržje
se neki "spomenik odkril žrtvam
ladije Maine". Ako je imel na
glavi klobuk ali kapo, nam ni
znano.

Dotičnega gospoda urednika bi
nadaleje vprašali, če so že našli
"državo Ohio, ki je splavala
pred nedavnim časom po vodi".

Vse prebivalstvo se je globoko
odduhalo, ko je bila "revolucija
v popku zamorjena".

"Ruski medved je strašno za-
tutil", a Balkanci so se vseeno
bojevali naprej.

Iznani portugalski kralj Ma-
nuel je lahko vesel, da "se je zve-
zal z nemško krvjo". Sedaj ga
lahko zavida vsak "Portugi-
zec".

Uboga deklica Hardy v Milnor,
N. D. Bila je "vržena v smrt"
in to grozljivost je zakrivil po-
srednik za smrt.

Nesrečni kanibali! "Ljudočrci
so požrli lovca za radjem!" To-
rej naprvo so si privoščili porej-
njanje radija in za namerke so o-
brali se nesrečnega lovca. Radi
bi tudi vedeli, v katero vrsto ži-
vali spada radij, da ga zasledu-
jejo lovec.

To je le par "mokračevitoih
rože" iz poezije lista, ki je pokli-
can, da pokaže slovenskemu jezi-
ku čisto nove smeri in pota...
Ne sutor supra crepidam!!!!

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Rojak iz Floreffe, Pa., nam je
poslal skrajno podlo pismo, ker
nismo hoteli priobčiti njegovih
"sanj". V pismu je zapisana med
zavijanjem in obrevkanjem tudi
pametna resnica: — Z bikom se
je nemogoče boriti. Da, dragi ro-
jak: — Z bikom se je nemogoče
boriti — to podpisujemo z obema
rokama.

**"O domovina, ti si kakor
zdravje!"**

Spisal Ivan Cankar.

Petnajst let in dalj ni videl
Gjuro domovine.

Dečko krepak in zdrav, dela in
sreče željan, se je napolnil v svet.
Dela je našel, sreče ne veliko.
Pleča so mu bila široka, pa je no-
sil breme, kakor mu ga je Bog
dodelil.

Komaj se je še dobro ogledal
tod in ondod, je stopil v novo to-
varno kraj velikega mesta ter je
ostal tam petnajst let in dalj. Zju-
traj, ko se je daniilo, je šel v tvor-
nico, zvečer, ko se je mračilo, je
šel iz tvornice; belega dne ni vi-
del. In vselej, kadar se je vračal
iz tvornice, je bilo njegovo telo
za troje kapelj krvi siromašneje:
eno kapljo so popili silni stroji,
druga kaplja se je izgubila v čr-
nem prahu, tretja se je raztopila
v žganju.

Nekoč, ko je Gjuro haš vzdig-
nil roko, da bi si obrazil z roka-
nem pot od čela, so menadoma za-
plesali stroji pred njim, kakor da
so oživil, tudi on sam se je zavrtel
v kolobarju in ko je pokleknil
na tla, se je izlila iz njegovih ust
črna kri.

"Kaj se je zgodilo?" je vpra-
šal tovariša.

"Konec je, prijatelj, konec",
je odgovoril tovariš. "Kmalu, se
mi zdi, boš počival".

"Kako — počival?"

"E, prijatelj, petnajst let in
po tri kaplje na dan, po tri kaplje
krvi... ni šala! Tudi jaz pojdem
za teboj, vsi pojdemo — kdo bi
se emeril? Delal si, dodelal, pa
umri!"

"Če je treba umreti, bom ubo-
gal!" je rekel Gjuro in je šel in
se ni več vrnil v tvornico.

Dokler je delal, ni čutil in ni
pomislil, kako je vrela iz telesa
rulada, moč v zmirom tanjšem
curku. Zdaj je sedel brezdelan na
postelji, pa je bil ves truden in
je spoznal, da je izžet in nadlo-
žen starec. In hudo se mu je sto-
rilo pri sreč.

"Glej, Gjuro!" je pomislil.
"Tako si delal petnajst let in
dalj, nisi videl belega dne, ne
užil veselja; zate ni bilo prazni-
ka, jama izkopana bo tvoj praz-
nik in tvoj počitek!"

Tisti večer je slišal, kako so iz
dalje, iz domovine zabučale šu-
me.

"V pomladnem viharju me po-
zdravljajo!" ga je spreletelo vse
do srea.

In je takoj povezal culo in se
je napravil na pot. Dolga je bila
pot, tri dežele je premeril črni
železniški voz. Ko se je belilo
tretje jutro, je zadel Gjuro culo
preko rame in je stopil iz voza.

Komaj se je dotaknila noga
rodne zemlje, je vzkipele v njem
in zaigralo, kakor mlado življe-
nje.

"Petnajst let in dalj te nislo
gledale moje osirotele oči, maj-
ka!... Pozdravljeno, ti polje ne-
izmerno, blagodišče... pozdrav-
ljena, ponosna šuma, do neba po-
joča... in od sreča pozdravljen,
moj rodni kraj, ki se beliš na ze-
lenem brdu!"

Kje bolezen? Kje utrujenost?
Ogenj se je povrnil v oči, moč je
vzkipele v prsih.

"Blagoslovljena, zahvaljena,
majka domovina... ti rodniča,
usmiljena prepovednica!"

Z veselim koraki je stopal v
brdo. Na klanec mu je prišel na-
proti sosed, mlad fant nekoč,
zdaj moč brkat in mrk.

"He, Jovo!" je vzkliknil
Gjuro.

Sosed je molčal.

"Kaj me ne poznaš več? Gjuro
sem!"

"Gjuro? Kateri Gjuro?"

"Petnajst let je in dalj..."

"Glej, tisti Gjuro!... Hudo si
se spremenil, bolan si in suh;
rodna mati te ne bi spoznala!"

Gjuro je segla žalost v sree.

Pod selom je srečal drugega
sosedo; tudi drugi sosed ga ni
spoznal.

"Tisti Gjuro, praviš? Pa čemu
se vračaš zdaj, Gjuro, iz nemških
dežel?"

"Da bi umrl v domovini."

"Ali si veliko prislužil tam?"

"Bolezen sem prislužil."

"Baš dovolj za smrt... Kako
boš živel, ko nimaš ne kože ne
poija, in tudi že kmalu ne rok?"

Gjuro je povesil glavo.

"E, pa kakol..."

"Nemški deželi si dal življenje,
domu pa si prinesel smrt, Gjuro!"

Žalosten je šel Gjuro dalje.

"Kam bi?" je pomislil. "V šu-
mo pojdem, med tuje in žga-

njarje... tudi sam tuje v do-
movini in skruzež njen!"

Srečal je tretjega sosedo in po-
vesil glavo pred njim, še predno
ga je ogovoril.

"Pa kam zdaj, Gjuro?" je
vprašal sosed. "Siromaki smo in
težko je hraniti človeka, ki je v
tuji deželi potrosil mladost!"

"V šumo pojdem!"

"Kako v šumo? Saj komaj sto-
jiš pred menoj, kakor si! Ne, v
šumo ne pojdeš, niti na polje,
temveč na gorko slamo!"

Gjuro se je zdelo, da nosi ka-
men na hrbtu. Truden je bil in
je sedel kraj poti na culo, da bi
počival.

Pobral je s poti grudo prsti in
jo je pobožal z dlanjo, kakor lice
otroku.

"Zemljica, majka!..."

Solza je padla na grudo; ta-
krat je bil Gjurov obraz vel in
mrtevski, kakor obraz stareca, se-
dečega pred jama, zunaj izkopano.

Dolgo je počival Gjuro, in ko
je vzdignil glavo, so stali sosedje
pred njim.

"Tako je, Gjuro: ne bomo ti
kratili gorke slame, tudi kruha
ne, in tudi ti ne bomo očitali,
Gjuro, da ne žanješ, kjer si se-
jal... Pozdravljen nam!"

Gjuro je vstal.

"Ljudje božji, bratje, domovi-
no sem imel in zdravje; ko sem
oboje izgubil, so izpregledale mo-
je oči in so videle, da sem imel
zdravje in domovino... Pokažite
mi, bratje, kje je jama, zame iz-
kopana!"

Truden je bil in je legel v hlev
na gorko slamo in je zaspal in se
ni več predramil...

**Koliko je regnicolov na
Primorskem.**

Kako pogubonos in nevaren
je sistem, ki so ga vpeljali Itali-
jani na Primorskem in za katere-
ga se bje sedaj vroč boj v Trstu,
na Dunaju in v Rimu, kaže dej-
stvo, koliko je na Primorskem
regnicolov, ki so raztreseni po
raznih javnih in zasebnih služ-
bah, pri raznih večjih podjetjih
itd., kjer odjedajo kruh domaći-
nom Avstrijcem, obenem pa tvo-
rijo mogočno laško trdnjavo na
avstrijski zemlji.

V boljše pojmovanje nevarno-
sti, ki preti na Primorju Avstrij-
cem vseh narodnosti, pretežno pa
Slovonom, navajamo natančne
podatke o številu tujih državlja-
nov na Primorskem, in sicer na
podlagi zadnjega ljudskega šte-
tja iz leta 1910. Uradni zapisniki
izkazujejo, da znaša število tujih
državljanov na Primorskem 66
tisoč 528. Če odbijemo od tega
števila malo peščico Nemcev, Gr-
kov, Francozov in nekaj drugih,
dobimo, da je na Primorskem
skoro 60.000 italijanskih podani-
kov. Vsem mestom prednjači se-
veda Trst, v katerem je najhuje
regnicolovno gnezdo in kjer se
smatrajo regnicoli že takorekoč
za gospodarje in kjer hočejo stra-
hovati že vse meščane; vse druge
narodnosti, oblasti in vlado. V
Trstu samem je 38.597 inozemcev,
po večini Italijanov. To je že ne-
varno število in neodpustno je,
da avstrijski Italijani prizirajo
jo take gonje proti vladi, ki hoče
vsaj nekoliko zaježiti to nevarno
gibanje in pomagati avstrijskim
državljanom do svojih pravic. —
Na Gorškem znaša število ino-
zemcev 10.828 (v Trzinu 5152, v
Gradiscu 2834, v Gorici 1304 itd.).
V Istri pa jih je 17.103 (Pulj
6040, Koper 1341, Rovinj 1015
itd.). Večina od teh je, kot smo
že povedali, Italijani. Ponajveč
je to element, ki je v Italiji ne-
mogoče in ki išče kruha v Avstriji,
obenem pa dobro služi italijan-
skim interesom, ker jači italijan-
sko silo v najvažnejših laško-av-
strijskih obmejnih mestih. Zato
jih Italija tudi podpira, zato tudi
tak naval na avstrijsko vlado, od-
nosno na tržaškega namestnika,
ki je uvidel nevarnost, ki preti
Avstriji, in je v zadnjem času
vsaj nekoliko posegel v to nevar-
no inereditistično gnezdo v Trstu.
In poleg tega, akr smo navedli,
tvorijo ti inozemci, po večini Ita-
lijani, velikansko gospodarsko
škodo domaćinom. Blizu 70.000
inozemcev redi uboga Primorska,
njeni sinovi pa se izseljujejo in
uživajo krvavo zasluženi kruh v
tujini. To ne gre dalje in temu
se mora v interesu vlade in do-
mačinov napraviti konec.

Srečno nemško mesto.
Glasi se kakor pravljica. V
Nemčiji je mesto Klingenberg, ki
ima kakih 2000 prebivalcev.
Mestna uprava je koncem leta iz-
kazala za 480.000 mark prebita.
Mesto ima velikanska glinasta
zemljišča, ki prinašajo velike do-
hodke. Že več let ne plačajo me-
ščani občinskega davka. Vsak
meščan dobiva iz mestne blagajne
na leto 480 mark.

Smrt v žitu.

V nekem belgajskem paro-
milnu je nenadoma zmanjkalo
delavca Pičnoviča; našli so le
njegov jopič in klobuk. Ko so te
dni v skladišču, kjer je Pičnovič
delal, pretresali žito, so našli v
žitu mrtvo truplo pogrešanega,
ki se je bil v istem zadušil.

**V STABO DOMOVINO SO SE
PODALI:**

Ivan Bukovac iz Kellogg, Ida-
ho, v Črnomelj; Josip Čadež iz
Sublet, Wyo., v Škofjo Loko;
Stefan Vancas in Mijo Zinaj iz
Stamford, Conn., v Metliko; Rev.
H. J. V. Ryedoff iz Williams-
burg, Pa., v Reko; Josip Klenov-
šek iz Taylor Springs, Ill., v Rot-
terdam; Josip Kastelic iz Crested
Butte, Colo., v Suho; Jernej Ko-
fir iz Kellogg, Idaho, v Travniki;
Ivan Kočar iz Eveleth, Minn., v
Vrbo; Peter Rogina iz San Fran-
cisco, Cal., v Narajee; Juro Po-
povič iz Seattle, Wash., v Dvor;
Mana Karun iz otroci iz Galles-
burg, Ill., v Kranj; Nikola Mata-
stinič iz Kingsbridge, N. Y., v
Krk; Josip Fuš iz Chicago, Ill.,

Trgovca z slatinno
M. POGORELEC,
29 E. Madison St. — Room 1112,
Chicago, Ill.

Opomba: Pazite na oglas v so-
botnih številkih.

To in ono.**Prvo šolo za služkinje**

so otvorili v londonskem pred-
mestju Southwark. Novi zavod
obstoja iz 15 majhnih pripristih
hiš, v katerih vsaki bodo stano-
vale po 4 učenke, ki imajo oskr-
bovati celo gospodinjstvo. Glede
nadzorstva je razdeljen zavod na
dve polovice in nad vsako polovi-
co (8, oziroma 7 hiš) vodita nad-
zorstvo po 2 učiteljici. Hiše so z
vsemi potrebnimi gospodinjstvi,
kuhinjskimi in pralnimi pripra-
vami novodobno urejene. Skrbi
se tudi za telesno odgojo, da se
dekleta navadijo prikupno vesti.
Vsaka učenka se mora vseh del
v sobi, kuhinji in pralnici iz te-
melja naučiti. Londončani so no-
vega zavoda zelo veseli, ker upa-
jo, da ne bodo imeli več take po-
kore s služkinjami kakor doslej.
Samo to nekaterim ni všeč, da je
v nemem redu tudi književnost in
zgodovina, češ, da ni posebno ko-
ristno, če kuharice rade čitajo ro-
mane in politične novine.

Tudi pogodba.

Pariško sodišče se pri nekem
procesu, ki se je vršil pred par
dnevi, brezdomno ni dolgočas-
lo. Presojati je imelo neko pogodi-
bo, kar je sicer njegova dolžnost,
toda pogodba ni bila pogodba,
kakor so navadne pogodbe. Pod-
pisala sta jo neki poslanec fan-
coske zbornice in neka gospodič-
na, ki ima lepo ime Mareelle. V
tej pogodbi lepe mlade dame z
bogatom zakonodajalcem pa je
sledede napisano: Gospodična
Mareelle J. se mora kar najbolj
potruditi, da pri vseh večjih pri-
reditvah, kakor je revija 14. ju-
lija, opusti vse nedopustne geste.
— Ne sme iti podnevi iz hiše, ne
da bi ni to prej sporočila. — Nje-
na mati se ne sme vmešavati v
najine zadeve in gospodična Ma-
reelle J. ne bo nikdar vprašala
svoje matere za svet. — Ne bo
delala dolgoh, če mi ne bo tega
sporočila. — Trikrat na teden
me bo popoldne sprejela ali pa
dvakrat zvečer z menoj jedla iz-
ven njenega stanovanja. — Zato
plačam, gospodični Mareelle J.
500 frankov mesečno, voz in ene-
ga konja, obleke, eno služkinjo,
zdravnika in razentega še 1000
frankov, če se odpove prijatelj-
stva z gospodom C. — Če se na-
jino pogodbeno razmerje razdere
in če sem bil z gospodično Ma-
reelle J. zadovoljen, ji plačam 50
tisoč frankov, nadalje, dokler ne
bo pri kom drugem zaposlena (!),
200 frankov mesečno. — Ta lju-
bosumni zakonodajalec je gotovo
ljubil red. Ko pa je zapustil go-
spodično Mareelle J., je trdila
mlada dama, da ni imel vzroka,
biti nezadovoljen z njo, ter je za-
htevala odškodnino 50.000 fran-
kov. Obtožene pa je v svojo o-
brambo le to navedel, da pač ni
bil zadovoljen z njo, in ni hotel
podati dokaza, pa tudi ni hotel
plačati odškodnine. Sodni dvor
se je sicer amiziral, ni pa bil v
posebno prijetni situaciji. Celo
kralj Salomon bi si v tem sluča-
ju ne mogel pomagati.

Srečno nemško mesto.

Glasi se kakor pravljica. V
Nemčiji je mesto Klingenberg, ki
ima kakih 2000 prebivalcev.
Mestna uprava je koncem leta iz-
kazala za 480.000 mark prebita.
Mesto ima velikanska glinasta
zemljišča, ki prinašajo velike do-
hodke. Že več let ne plačajo me-
ščani občinskega davka. Vsak
meščan dobiva iz mestne blagajne
na leto 480 mark.

Smrt v žitu.

V nekem belgajskem paro-
milnu je nenadoma zmanjkalo
delavca Pičnoviča; našli so le
njegov jopič in klobuk. Ko so te
dni v skladišču, kjer je Pičnovič
delal, pretresali žito, so našli v
žitu mrtvo truplo pogrešanega,
ki se je bil v istem zadušil.

**V STABO DOMOVINO SO SE
PODALI:**

Ivan Bukovac iz Kellogg, Ida-
ho, v Črnomelj; Josip Čadež iz
Sublet, Wyo., v Škofjo Loko;
Stefan Vancas in Mijo Zinaj iz
Stamford, Conn., v Metliko; Rev.
H. J. V. Ryedoff iz Williams-
burg, Pa., v Reko; Josip Klenov-
šek iz Taylor Springs, Ill., v Rot-
terdam; Josip Kastelic iz Crested
Butte, Colo., v Suho; Jernej Ko-
fir iz Kellogg, Idaho, v Travniki;
Ivan Kočar iz Eveleth, Minn., v
Vrbo; Peter Rogina iz San Fran-
cisco, Cal., v Narajee; Juro Po-
povič iz Seattle, Wash., v Dvor;
Mana Karun iz otroci iz Galles-
burg, Ill., v Kranj; Nikola Mata-
stinič iz Kingsbridge, N. Y., v
Krk; Josip Fuš iz Chicago, Ill.,

Trgovca z slatinno
M. POGORELEC,
29 E. Madison St. — Room 1112,
Chicago, Ill.

Opomba: Pazite na oglas v so-
botnih številkih.

v Trst; Matija Sturm iz St. Ma-
ry's, Pa., v Kočevje; Anton
Ravnar iz družino iz Eveleth,
Minn., v Kranj; Marija Ortač iz
Omaha, Neb., v Knežak; Fran
Grom iz Robbin, Pa., v Logatec;
Katarina Zakrajšek z otrokom iz
Davis, W. Va., v Rakek; Ivan
Hribar iz Banning, Pa., v Savo
pri Litiji; Ivan Šajn iz Davis, W.
Va., v Juršiče; Peter Bukovac iz
Shingletown, Mich., v Razloge;
Ivan Vistica in San Francisco,
Cal., v Veljače; Ernest Milič iz
Cleveland, Ohio, v Sežano; Anton
Tome iz Cleveland, Ohio, v Trst;
Martin Suklje iz San Francisco,
Cal., v Metliko; Ivan Erlih iz
San Francisco, Cal., v Beljak;
Jovo Karadžija iz La Salle, Ill., v
Zagreb; Avgust Rajšel iz Shreve-
port, La., v Osilnice; Alojzij Se-
ček iz Cleveland, Ohio, v Zafinco;
Blaž Čulig iz Kemmerer, Wyo.,
v Vrbove; Fran Sušan iz Du-
rango, Colo., v Zvonice; Mile
Banovič iz Red Lodge, Mont., v
Zagreb; Teodor Kotur iz Tams,
W. Va., v Jablanico; C. Vasil iz
Indianapolis, Ind., v Belgrad; Ja-
nez Humar iz Elkland, Pa., v Aj-
dovščino; Marija Jerak iz Clevel-
land, Ohio, v Krško; Matija Su-
šaršič iz Pueblo, Colo., v Črno-
melj; Ivan Volk iz Pittsburgh,
Pa., v Veliko, Bukovico; Andrej
Skrab iz Pittsburgh, Pa., v Pod-
brežje; Ignac Semrov in Anton
Eržen iz Export, Pa., v Rovte;
Fran Mavsar iz Marquette, Mich.,
v Črnomelj.

Vsi gori omenjeni potniki so
kupili parobrodne listke pri tvrd
ki Frank Sakser, 82 Cortlandt
St., New York, N. Y.

**KRETANJE PARNIKOV
KEDAJ ODPLUJEJO IZ NEW YORKA**

PARNIK	ODPLUJE	V
Kaiser Wilh. II.	sept. 23	Bremen
America	" 23	Hamburg
Pradama	" 23	Rotterdam
Insutania	" 24	Liverpool
La Provence	" 24	Havre
Florida	" 24	Havre
Cedric	" 25	Liverpool
Fr. d. Grosse	" 25	Bremen
St. Louis	" 26	Southampton
Oceanic	" 27	Southampton
Finland	" 27	Antwerpen
Chicago	" 27	Havre
Kprinz Wilh.	" 30	Bremen
France	" 30	Havre
Kais. Aug. Vic.	okt. 2	Hamburg
Bremen	" 2	Bremen

Glede cene za parobrodne listke
in vsa druga pojasnila obrnite se

na Frank Sakser,

82 Cortlandt St., New York City.

DAROV.**Za družbo sv. Cirila in Metoda:**

Člani podružnice št. 2 družbe
sv. Cirila in Metoda v Dunlo, Pa.,
ki so plačali po 50 centov pri-
spevkov: Josip Šerik, Matevž
Stritof, Andrej Milavec, Josip
Dolez, Alojzij Strle, Fran Bav-
dek, Anton Tavželj, Fran Dolez,
Josip Zalar, Fran Maglič, Alojzij
Kranje, Ivan Hribar, Fran Kav-
čič, Fran Ilarišič, Gregor Naglič,
Josip Hribar, Ivan Dolez, Vene-
slav Pivk, Josip Suhaj, Josip Na-
glič, Anton Hribar in Andrej
Kašca. — Drugi darovalci iz
Dunlo, Pa.: Po 25 centov: Avgust
Samec, Anton Tavželj, Fran Oc-
pek, Josip Suhar, Ivan Zakraj-
šek, Anton Suša, Lenard Unšnik
in Ivan Suša; po 20 centov: Ma-
tija Ilarišič, Tomaž Ušeničnik in
Jakob Strle; 15 centov: Ivan U-
šeničnik; po 10 centov: Andrej
Korošec, Alojzij Gezel, Matija
Štrumbelj in Josip Bavdek; 5
centov: Alojzij Zupančič. — Sku-
paj članarine \$11.00, darov \$3.20.
Vsega skupaj \$14.20.

Iz dolgega časa.

Maksim Gorkij.

(Konec.)

"Kaj kaj je to? Da bi... no, no, menda lažeta oba!"

In Matveje Jegerovič se je glasno zakrohotal, da so se mu tresla lica in da so mu polzele po čelu znojne kapljice.

"To ni prav nič smešno!" ga je prekinila žena. "Prvič ima paziti na otroka, drugič pa samo pogled, kakšen kruh imamo! Kisel je in pripaljen... A zakaj to?"

"Da-a, kruh res ni dober! Treba jo opozoriti! No, pri Bogu, tega bi se pa ne bil nadejal nikdar! Saj je taka kakor testo. Ah, vrag jo vzemi! Toda kateri pa je? Lukaska? — To ga osmešim, tega hudičja starega! Ali je morda Jagodka? A-a, ali je golobradee!"

"Gomozov?" — je odgovoril kratko Nikolaj Petrovič.

"Kaj? Tak resen kmet? O-o? A če si le nista izmislila tega, a?"

Matveje Jegerovič je jako zanimala ta komična pripoved. Krohotal se je zdaj do solz, potem je zopet govoril resno, da treba dati vsakogar zaljubljenca strog ukor, zatem je predstavljal nežne razgovore med njima in se iznova oglašilno krohotal.

Naposlled pa se je spozabil preveč; Nikolaj Petrovič je napravil strog obraz, in Sofja Ivanovna je ostro zavrnila svojega moža.

"Ah, ti vragi! No, jaz ju že osmešim! To je res zanimivo!" je nadaljeval Matveje Jegerovič. Prišel je Luka z vestjo: "Telegram tolče."

"Pridem takoj! Pojdi in daj signal 42!"

Kmalu nato je odšel s pomočnikom na postajo, kjer je udarjal Luka ob zvonec signal. Nikolaj Petrovič je sedel k aparatu in je vprašal sosednjjo postajo: "Ali lahko odpravim vlak št. 42?" Načelnik pa je hodil po pisarni semintja, smehljaj se je in govoril: "To jima zagodemo! Hudičja! Ze zaradi dolgega časa, da bo vsaj nekoliko smešno..."

"To bi že šlo" je soglašal Nikolaj Petrovič, ki je imel s ključem aparata opravka. Vedel je, da se mora filozof izražati lakonično.

Prav kmalu se jima je ponudila prilika, ki je vzbudila mnogo smeha.

Neke noči je prišel Gomozov k Arini v klet, kjer si je bila napravila na njegov ukaz in s dovoljenjem načelnikove soproge postelj sredi različne stare šare. Tu je bilo vlažno in hladno, a polomljeni stoli, kadi, deske in druga podrtija so zadobivale v temi vedno tako strašne oblike. In kadar je bila Arina sama med njimi, je bilo tako groza, da ni spala skoraj prav nič, nego je ležala z odprtimi očmi na slamnatih snopih in je šepetala zase vse molitve, kar jih je znala.

Gomozov je prišel, stiskal in objemal je dolgo ter molče Arino, ko pa se je utrudil, je zaspal. Toda kmalu ga je zbudil razburjen šepet:

"Timofej Petrovič! Timofej Petrovič!"

"Nu?" je vprašal v spanju Gomozov.

"Zaprli so naju."

"Kako to?" je vzkliknil nato in planil pokonei.

"Prišli so ... pa so pritrdili ključavnico."

"Lažeš!" je šepnil prestrašen in besen ter je sunil Arino od sebe.

"Poglej sam!" je dejala po- nižno.

Vstal je, in zadevaje se ob vsako stvar na poti, je šel k vratom, butnil je vanje ter dejal po kratkem molku mračno:

"To je napravil vojak."

Za vratmi je zadonel krohot.

"Izpusti me!" je zaprosil glasno Gomozov.

"Kaj?" se je oglašil vojak.

"Izpusti me vendar!"

"Zjutraj te izpustim!" je od-

govoril vojak in je odšel.

"Saj imam vendar službo! Za vrata!" je kriknil Gomozov srdito in proseče.

"Opravim že jaz namesto tebe... le ostani..."

In vojak je odšel.

"Oh, ti pes!" je šepetal premenjač.

"Le čakaj! Zapirati me nimaš pravice! Saj je načelnik tu..." kaj mu porečeš? Vprašal bo: "Kje je Gomozov?" Pa mu potem odgovori...

"Pojdi, pojdi, saj mu je pač načelnik sam ukazal", je rekla tiho in brezupno Arina.

"Načelnik?" je vprašal ves preplašen Gomozov. "Čemu bi storil to?" Umolknil je ter kriknil čez nekaj časa: "Lažeš!"

Odgovorila je s težkim vzdihom.

"Kaj bo pa sedaj?" je vprašal premenjač ter sedel na kad pri vratih. "Kakšna sramota je to zame!" A vsega tega si ti kriva, ti vragja pokveka! U-u!"

Stisnil je roko v pest in grozil v ono stran, odkoder je prihajal zvok njenega dihanja; Arina pa je molčala.

Obdajala ju je vlažna tema, prepojena z duhom kislega zelja, plesnobe in še nečesa ostrega, ki je šepetalo človeka v nosu. Skozi špranje so prihajali v klet trakovi luninega sveta. Za vratmi je bobnel tovrni vlak, ki se je odmikal s postaje.

"Kaj molčiš, copernica?" je izpregovoril Gomozov zlobno in prezirljivo. "Kaj naj storim sedaj? Ti si napravila vse to, pa molčiš? Kam naj se skrijem od sramote? Oh, ti moj Bog! Zakaj sem začel s takole?"

"Prosim jih odpusčenja", je rekla tiho Arina.

"No, in —?"

"Morda mi odpuste?"

"Pa kaj imam jaz od tega? Če ti tudi odpuste, kaj zato? Sramota ostane vendar na meni! Posmehovali se mi bodo!"

Umolknil je, a kmalu jo je začel zopet zmerjati in psovati...

Čas je mineval grozno počasi. Naposlled ga je zaprosila Arina s tresočim glasom:

"Odpusti mi, Timofej Petrovič!"

"S kolom po glavi bi te nažgal!" je zarjovel premenjač.

In zopet je nastal molk, mračen in moreč, poln tope bolesti in gneva za oba, ki sta bila zaprta v tej temi.

"O moj Bog, da bi bil vsaj že dan!" je vzdihnila tužno Arina.

"Molči! Jaz ti že posvetim!" je zagrozil Gomozov in jo je začel obsipavati iznova s trpkimi očitki. Temu je sledila zopet muka tišine in molčanja. Okrnutost časa je z bližajočim se svitom naraščala čim bolj, kakor da se vsaka minuta obotavlja izgniti ter se naslaja nad smešnim, sramotnim in težkim položajem teh dveh človekov.

Naposlled je Gomozov zadremal; zbudil ga je klic petelina, ki se je oglašil pri kleti.

"He, ti ... copernica! Ali spiš?" je vprašal zamolklo.

"Ne!" je odgovorila z bolestnim vzdihom Arina.

"Pa bi vendar spala!" je dejal ironično premenjač. "Eh — ti!"

"Timofej Petrovič", je viknila Arina skoraj evileč, "ne jezi se name! Imej usmiljenje z menoj! Pri Bogu Kristu te prosim, imej usmiljenje z menoj! Saj sem vendar tako sama, tako zapuščena! A ti... ljubi moj... saj si mi ti..."

"Ne rjovi, saj se že tako dovolj posmehujejo!" je strogo prekinil histerični šepet ženske, ki ga je vendar nekoliko omehčal. "Molči že vendar, če te je udaril Bog..."

In zopet sta čakala molče vsake naslednje minute. Toda prešle so minute in njima nisa prinesle ničesar novega... Končno so se vendar zasvetili v durinih špranjah solnčni žarki in so prerezali z blestečimi nitmi temo v kleti.

Kmalu so se začeli pred kletjo koraki. Prišel je nekdo k vratom, postal nekoliko in se zopet oddaljil.

"Mučitelj!" je zagodrnjal Gomozov in je pljunil po tleh. Po-

tem iznova tiho napeto pričakovanje.

"Gospod, usmili se nas!" je šepetala Arina.

Zaslišalo se je, kakor da prihaja nekdo kradoma h kleti. Zarobljala je ključavnica in zadonel je strogi načelnikov glas:

"Gomozov, primi Arino za roko in pridi na dan!"

"Pojdi!" je rekel polglasno Gomozov. Arina je pristopila s sklonjeno glavo ter se je ustavil poleg premenjača.

Vrata so se odprla, pred njimi pa je stal načelnik; klanajal se je in govoril:

"Pozdravljen, zakonski par! Izvolite! Godba zaigraj!"

Gomozov je stopil čez prag in je obstal omamljen od silnega izbruha glugega in zoprnega hrupa. Za durmi so stali Luka, Jagodka in Nikolaj Petrovič.

Luka je udarjal s pestjo po vedru in tulil nekaj v svojem kozjem tenorju; vojak je trobil na svoj rog, a Nikolaj Petrovič je mahal z roko po zraku, si napihnil lica ter delal z ustni kakor tromba.

"Pum! Pum! Pum-pum-pum!" Vedro je zvenketalo, rog se tulil in rjovel, Matveje Jegerovič pa se je krohotal, držeč se za boke. Tudi njegov pomočnik se je hohotal na ves glas ob pogledu na Gomozova, ki je stal s sivim obrazom ter kakor iz uma pred njim, z zmedenim nasmehom na drgetajočih ustnicah. Za njim pa je stala nepremično, kakor da je iz kamna, Arina, ki je povesila glavo nizko na svoje prsi.

"Timofej je Arina sladko na dušo govorila..." je pel Luka nezmiselnost ter delal Gomozovu strašne obraze. Vojak pa se je primaknil k premenjaču, nagnil je rog prav na njegovo uho in je trobil, trobil.

"Nu, pojdi, nu, primi jo za roko!" je upil načelnik ter se zvilal od smeha. Na stopnjicah je sedela njegova žena, gugala se je semtertja in je evillala:

"Motja ... nehajte... oh... jaz umrjem!"

"Vse pretrpim, da te le vidim!" je pel Nikolaj Petrovič Gomozovu prav pred nosom.

"Hura, novoporočena!" je komandiral Matveje Jegerovič, ki je stopil Gomozov naprej. In vsi štirje so zagrmeli enoglasno "hura", pri čemer je kričal vojak z rjovečim basom.

Arina je šla za Gomozovom; glavo je držala pokonei, usta so ji bila odprta, roke pa so jej visele ob životu. Oči so gledale to po predse, a brččas niso videle ničesar.

"Motja, ukaži jima, naj se poljubita! Ha-ha-ha!"

"Novoporočena, poljubita se!" je zakričal Nikolaj Petrovič; Matveje Jegerovič se je moral nasloniti s hrbtom na drevo, ker se od smeha ni več mogel držati pokonei. Vedro pa je še vedno zvenketalo, rog je tulil, bobnel in dražil, Luka pa je pel pesnjake: "Kako gosto, ti Arina, si nam kašo skuhala!"

In Nikolaj Petrovič je delal zopet s ustnicami:

"Pum-pum-pum! Tra-ta-ta! Pum! pum! Tra-ta!"

Gomozov je šel v delavnico in se je skril tamkaj. Arina je ostala na dvorišču, obkoljena od besnečih ljudi. Rjuli so, se krohotali ter jej žvižgali na ušesa, skakali so okoli nje, vsi prevzeti od brezumnega veselja. Stala je z okorelim obrazom pred njimi, raztrgana, umazana, pomilovanja vredna in smešna.

"Novoporočena je ušla... a ona je ostala", je kričal Matveje Jegerovič svoji ženi, kazal Arino ter se zopet zvilal od smeha.

Arina je obrnila k njemu svojo glavo, potem je šla mimo delavnice v — stop. Spremljal jo je krik, vik in krohot.

"Nehajte! Dovolj je sedaj!" je upila Sofja Ivanovna. "Pustite jo, da se opomore! Treba bo kmalu kuhati obed!"

Arina je odšla v step, tja, kjer je stala ščetinasta proga žita. Stopala je počasi kakor kdo, ki je globoko zamišljen.

"Kako? Kaj?" je izpraševal Matveje Jegerovič udeležnice ter šale, ki so pripovedovali drug drugemu najmanjše podrobnosti o vedenju "novoporočencev." In vsi so se smejali na ves glas. Nikolaj Petrovič pa je našel celo čas in priliko, da je uvrstil med te pogovore majhno modrost:

"Smejati se ni grešno nad tem, kar se nam zdi res smešno", je dejal Sofji Ivanovni ter pristavil s povdarkom:

"Toda mnogo smejati se — škoduje."

Tega dne so se na postaji mnogo smejali; toda obedovali so slabo, kajti Arine ni bilo več blizu, in načelnikova žena je morala kuhati sama. A tudi slabi obed ni pokvaril dobre volje. Gomozov ni prišel iz delavnice, dokler se ni približal čas njegove službe. Ko pa se je prikazal, so ga poklicali v pisarno, in tam ga je začel izpraševati Nikolaj Petrovič ob krohotu Matveje Jegeroviča in Luke, kako je "zapeljal" svojo krasotico.

"Po svoji originalnosti je to pregrešek prve vrste", je dejal Nikolaj Petrovič načelniku.

"Da, to je bil res pregrešek", je odgovoril mračno smehljaje se resni premenjač. Šumil je, da se mu bodo manj posmehovali, ako se mu posreči osmešiti Arino. In pripovedoval je:

"V začetku mi je namigavala..."

"Namigavala? Ha-ha-ha! Nikolaj Petrovič, sedaj si pa le predstavite, kako mu je namigavala ta spaka? To je bilo prelestno!"

"Namigavala mi je torej, jaz vidim to in si mislim: ali noriš ali? Potem je dejala, ali hočeš, je dejala, da ti napravim srake?"

"Toda, tu ni bilo šivanje glav na stvarna stvar..." je pripomnil Nikolaj Petrovič in je pojasnil načelniku: "Veste, to je iz Nekrasova — iz pesmi 'gizdalinka in ubožica'... Nadaljuj, Ti mofej!"

In Timofej je pripovedoval da lje; sploščka se je silil lagati, potem pa se je razvnel čim bolj videč, da mu je laž v korist...

Ona, ki je govoril o njej, pa je ležala ta čas v stepi. Šla je globoko v žitno morje, se spustila težko na tla, kjer je ležala nepremično. Ko jej je solnce že tako opalilo hrbet, da ni mogla več prenašati žgočih žarkov, se je obrnila s prsmi navzgor ter si pokrila z rokami obraz, da bi ne videla preveč jasnega neba in čezmerno svetlega solca v njegovi globini.

Subo je šuštel žitno klasje okrog te ženske, ki jo je ugonobila sramota, in marno ter neutrudno so cvrčali neštevilni cvrčki. Bilo je vroče. Arina je izkušala spomniti se svojih molitev, toda ni mogla — pred očmi so se jej sucale v divjem plesu smejoče se spake, a v ušesih jej je donel tenor Luke, vršelo je zasmehljivo tožee tuljenje roga in krohot. Vse to ali pa vročina jej je stiskala prsi, in razpela si je jopo ter postavila svoje telo solnčnim žarkom; morda je mislila, da bo potem lažje dihala. In istočasno, ko jej je solnce palilo kožo, jo je težilo v prsih bolestno, žgoče čustvo. Vzdihovala te težko ter šepetala zdajpazdaj:

"O Gospod... usmili se!..."

Toda odgovarjalo jej je le suho šumenje žitnega lasja in neutrudno cvrčanje cvrčkov. Kadar je dvignila svojo glavo nad valove polja, je videla, kako se ziblje zlato žito, videla je črni dimnik vodne pumpe, ki je molela daleč od postaje iz grape navzgor, ter strehe postajnih poslopij. Družega ni bilo ničesar videti na nepregledni rumeni ravnini pod modro kupolo neba, in Arini se je zdelo, da je sama na svetu, da leži sama v sredini zemlje in da ne pride nikdar nihče, ki bi delil z njo težo sramote, — nikdar, nihče!...

Na večer je zaslišala klice:

"Arina-a! Ariška! Vrag!..."

Klicala sta jo Luka in vojak. Želela je slišati še tretji glas, toda ni ga bilo slišati; in tedaj je zajokala z obilnimi solzami, ki so kapale s kozavij lie na prsi. Plakala je in drgnila svoje gole prsi ob suho, toplo zemljo, da bi zamorila žgočo bol, ki jo je mučila čim dalje bolj. Plakala je in molčala, pridrževaje vzdih, kakor bi se bala, da bi jo zaslišal kdo ter zabranil jokati.

Ko je legla na zemljo noč, je vstala ter šla počasi k postaji.

Prišedša do poslopja, se je naslonila s hrbtom od zid kleti in je dolgo stala tam ter zrla v step. Prihajali in odhajali so tovrni vlaki; — slišala je, kako je pripovedoval vojak vodnikom o njeni sramoti in kako so se vsi smejali. Noč je bila tiha, svetla... krohot se je razlegel daleč po samotni stepi, kjer so se oglašali jedva slišni vlakovi piski.

"Gospod usmili se me!" je vzdihovala ženska ter se stiskala tesno k zidu. Toda ti vzdih niso olajšali bolesti, ki jej je stiskala srce.

Proti jutru se je splazila previdno na podstrežje postaje, naredila je zanjke iz vrvi, ki je na-

njo obešala oprano perilo, ter se obesila...

Čez dva dni so našli Arino, njeno truplo je začelo dihati.

Spočetka so se vsi prestrašili ter obravnavali, kdo je kriv tega. Nikolaj Petrovič pa je dokazal neovrgljivo, da je kriv — Gomozov. Tedaj je dal načelnik premenjač eno po zobeh ter mu je ukazal strogo molčati.

Prišla je oblast ter je uvedla preiskavo. Pokazalo se je, da je Arina trpela na melanholiji... Delavci iz železniške delavnice so jo morali peljati v step, kjer so jo pokopali. Ko se je to izvršilo, je zakraljeval na postaji zopet mir in red.

In iznova so začeli živeti tamonjšni prebivalci po štiri minute na dan, medleli so od dolgega časa, brezdelja, samotnosti in vročine ter gledali z zavistjo za vlaki, ki so begali mimo njih.

... A po zimi, ko tuli po step, rjoveča burja ter zameta malo postajico s snegom in divjimi zvoki, — se dolgočasno prebivalci postaje še bolj.

Ministra je hotel zapreti.

Ogrski pravosodni minister dr. Baloh je podoben novi metli, ki dobro pometala, ali pa bi vsaj rada dobro pometala. Ta mož uporablja letošnje poletje, mesto da bi da nadzoruje posamezna sodišča. Novi mož pa svojega obiska sodnim ne naznanja naprej, kakor to storijo drugi ministri, da bi se jih častno sprejelo, ampak Baloh pride nenadoma in tako neljubo presenetiti marsikaterega sodnika.

Nedavno pa je ob neki taki priliki bil tudi minister zelo neljubo presenečen. Nekega dne zgodaj v jutru je stopil v borno sodnijsko "palačo" v nekem majhnem mestu. V pisarnah je vladala velika samota in še le po daljšem času je našel minister nekega slugo, ki je z vso strogostjo in natančnostjo pometal sobane in se kratkočasil s tlačeno njem svoje pipe. Precej osorno je sluga nahrulil starega gospoda, kaj da ima opraviti v teh svetlih prostorih. Minister mu je samozavestno odgovoril: "Jaz sem minister Baloh!" Sluga se je gospodu na to le hudomušno nasmejal. Stari sluga, ki je že nad 30 let pometal sodnijske prostore in še nikdar v svojem življenju ni videl živega pravosodnega ministra, je bil prepričan, da ima pred seboj gosposkega goljufa in ga je pozval, naj takoj brez obotav-

Osebna higijena

zahteva popolno čistost ust in drugih životnih odprtih.

SEVEROV ANTISEPSOL

je znan kot izborna ustno izpiralo zoper gnitje zob, zoper dihanje in otekline zobne, kot grgralo zoper bolno grlo in prehlad in kot vbrizgalo zoper katar, itd.

Cena 25 centov.

Milo odvajalo

za otroke, ki ne ščiplje ali grize črev je

SEVEROV LAXOTON

Priporoča se za zdravljenje zapeke pri otrocih in drugih, ki so nečnega ustroja.

Cena 25 centov.

Severove Kapljice za otroke

(Severa's Soothing Drops)

se priporočajo kot varno in čisto zdravilo za dojenčke za olajšanje

kolike, zvijavice, krčev in drugih otočjih neprilik.

Cena 25 centov.

Naprodaj so v vseh lekarnah. Ne vzemite nadomestitev. Zahtevajte Severova. Ako jih nima vaš lekarnar v zalogi, naročite jih od nas.

W.F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

ljanka zapusti sodnijo. Minister naj predrznega vsiljiveca prime in mu je zopet odgovoril: "Jaz sem zapre. K sreči je prišel v tem čamini- minister Baloh!" Sluga pa je za- su v urad neki uradnik, ki je mi- vpil: "Jaz pa sem minister Tis- nistra spoznal in ga rešil, da ga za!" in poklical je žandarja, da res niso zaprli.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

PODRUŽNICA:

6104 St. Clair Avenue, N. E., Cleveland, O.

Stara, vsem Slovincem dobro znana domača tvrdka.

Pošilja najhitreje in najceneje denar v staro domovino.

Oficijelno zastopništvo vseh parobrodskih družb.

Prodaja parobrodne in železniške listke po izvirnih cenah.

V vsakej potrebi obrnite se zaupno na gornjo tvrdko in vedno bode te bratsko postreženi.

Pri pošiljanju denarja vedno pazite KOMU ga izročite, ker marsikdo je že skušal, da se denarja ne more vsakemu zaupati.

Brzjavaj,

ki so bili poslani na 9. glavno zborovanje J. S. K. J. v Pittsburgh, Pa.

Cenjeni sobratje delegati na 9. glavno zborovanje! Želim vam čisto uspeha, da bi sodelovali za narod, za organizacijo in za združeno Jednoto. Pozdravljeni! — John Erjavec, predsednik društva št. 42.

Pozdrav od društva Sv. Sreča Jezusa št. 2. Delujte složno na korist društva in Jednote. Živeli vsi delegati in uradniki. — John Hutar, predsednik, Ely, Minn.

Vsim uradnikom in delegatom J. S. K. J. želimo obilo uspeha. Delujte v proslah naše slavne Jednote! — Društvo sv. Jožefa št. 30., Chisholm, Minn.

Policijski departament iz Eveleth-a zagotavlja Vaši Jednoti najboljši red in uslužnost mesta, ako bi se Vaša prihodnja konvencija vršila tu. — Thos. Finnegan, policijski načelnik.

Slavni odbor in delegati na devetem zborovanju sprejmite pri srčen pozdrav. Delujte neumorno v procvit Jednote in za združitev Jednot na Zvez. — Ivan Prijatelj, Pueblo, Colo.

Vsi za enega eden za vse, bodi Vaše geslo. Jednota štirinajst let si stara, svojim udom čast in hvale. Delujte za uspeh, ker to so želje društva "Slovenec", št. 114. — Marko Blut, predsednik.

Živeli delegati J. S. K. J.! Delujte v blagor in v korist J. S. K. J. in njih članov! — Joseph Zupančič, društvo št. 37., Cleveland, Ohio.

Mesto Eveleth prosi Vas in vse ostale delegate, naj uporabijo vsa poštena sredstva, da se zagotovi prihodnjo konvencijo Vaše Jednote za Eveleth. — J. S. Sarr, župan.

Umno izbrano ime slavne Jednote Vam jasno kaže pravo pot. Vaše delo je veliko. Pozdrav boriteljem jugoslovstva. — Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 1., Chas. Merhar, blagajnik, Ely, Minn.

Pozdrav vsem delegatom 9. gl. zborovanja J. S. K. J.! Želim, da bi ukrenili, da bi bilo deseto glavno zborovanje v Indianapolis. Na svidenje! Za društvo št. 45.: Fr. Spilar, Jernej Stamfel, Indianapolis, Ind.

Zbranim delegatom IX. konvencije J. S. K. J. kar največ uspeha v delu za dobrobit slovenskega naroda v Ameriki. — "Glas Naroda", New York.

Vabimo J. S. K. J. da prirediti prihodnjo konvencijo v Eveleth. Commercial Club bo storil vse, kar je v njegovi moči. Krajinski delegati naj se na vse načine potrudijo, da zagotovijo prihodnjo konvencijo za to mesto. Avditorij ima 1000 sedežev. — J. J. Gleason.

Delujte v slogi za korist revnih Slovencev. — A. S., Cleveland, Ohio.

Odbor in delegati J. S. K. J., sprejmite srčni pozdrav. Veliko uspeha. — Geo. Ketze, Eveleth, Minn.

Grom in peklo ne ustraši sre naših gospodarstev, kateri se borijo za uspeh in procvit naše dične Jednote. Živeli! — Društvo sv. Jurja, Kansas City.

Pošiljamo Vam pozdrave ter Vam želimo najboljši uspeh. — Calumet State Bank.

Želim Vam veliko uspeha v sedanjih prizadevanjih. — Milners State Bank, Chisholm, Minn.

Da bi bilo to zborovanje v vsakem oziru plodovito in rodilo dobrega sadu, dal Bog! Pozdrav. — John A. Klobuchar, Calumet, Mich.

Cenjeni bratje delegati! V ime Marije Pomagaj, št. 42., zaključim tisočkrat pozdravljeni! Delujte složno v korist vseh članov. Delegata Straussa opozarjam na naša naročila. Pozdrav na

vzočim. — John Mramar, tajnik, Pueblo, Colo.

Slovenska dobrodelna zveza v Clevelandu Vam želi uspeha in trajnega napredka pri tako slavni Jednoti, kot je Jugoslovanska Katoliška Jednota. Živijo delegati! — John Gornik, gl. predsednik, Cleveland, Ohio.

Živio prijatelji! Kot dobri delavci delajte na to, da bo prihodnja konvencija v Chisholm, Minn. — S. Zgane.

Pozdrav delegatom 9. konvencije! Delujte za napredek! Na svidenje v Indianapolis! — Frank Spilar, predsednik dr. Sv. Jožefa, št. 45., Indianapolis, Ind.

Pozdravljeni delegati 9. konvencije. Delujte složno! Obdržite načelo Jednote! Deseta konvencija v Indianapolis! — Jakob Stergar, Indianapolis, Ind.

Društvo sv. Alojzija št. 19. ključ zbranim delegatom: Delujte složno za napredek naše Jugoslovanske Katoliške Jednote, ohranite njeno slavno ime nespremenjeno! — Frank Durjava, predsednik, Lorain, Ohio.

Jaz "delivram" blago, Vi pa "delivrajte" prihodnjo konvencijo v Chisholm. — Chama in Zgane.

Najiskrenejše pozdrave delegatom 9. gl. zborovanja naše slavne J. S. K. J. Želim vsem najboljše ga uspeha! Prihodnja konvencija naj bo v Sheboyganu. — Mike Skok, predsednik društva "Janeza Krstnika", št. 82., Sheboygan, Wis.

Slavni delegati J. S. K. J.! Obilo sreče in uspeha! V napredku, slogi in edinosti naj bo Vaše delovanje. — Društvo sv. Štefana, Pittsburgh, Pa.

Slavni delegati J. S. K. J.! Delujte ustrajno in pogumno za korist in napredek naše slavne Jednote! — Društvo sv. Jožefa, št. 12., Pittsburgh, Pa.

Glavnim uradnikom in delegatom želim obilo uspeha pri delovanju na korist članom in članicam J. S. K. J. — Francis Perić, Chisholm, Minn.

Živela konvencija, živeli delegati! Obilo uspeha! Delujte složno! — Društvo sv. Jožefa, št. 53., Little Falls, N. Y.

Želim, da bi bila prihodnja konvencija v Chisholmu. — S. Zgane.

Pozdravljeni vsi uradniki in delegati v Pittsburgh, Pa.! Delujte za dober napredek. Prihodnja konvencija naj bo v Chicagu. — Dr. Zvon, Chicago, Ill.

Živeli delegati na glavnem zborovanju J. S. K. J. v Pittsburghu, Pa.! Delujte v proslah milega nam slovenskega naroda! Prihodnje zborovanje si želimo v Waukeganu, Ill. — Mary Borle, Waukegan, Ill.

Pozdrav delegatom na 9. zborovanju. Delujte složno nepristransko, v korist in dobrobit. Vse slovenske organizacije pod eno okrilje! — Društvo št. 6., Lorain, Ohio.

Slavni delegati J. S. K. J.! Pozdravljamo Vas člani društva sv. Frančiška, št. 54., Hibbing, Minn. Bodite napredni in delujte složno! — Joe Smalz, John Bukovec.

Obilo uspeha! Na deveti konvenciji stojte trdno pri principih, katere so osnovali utemeljitelji slavne Jednote. Iskren pozdrav vsem. — "Glasnik", Calumet, Mich.

Živeli delegati! Ker ne morem biti osebno pričujoč zaradi bolezni, želim Jednoti velik uspeh. Prihodnje zborovanje naj bo v Eveleth, Minn. — Anton Fritz, Eveleth, Minn.

Najboljše pozdrave in želje vsem delegatom J. S. K. J. od našega društva št. 78. v St. Louis. — J. Adlock, Salida, Colo.

Živeli odborniki in delegati J. S. K. J.! Bog blagoslovi Vaše delo! — Anton Koleno, pred. društva "Vit. sv. Florijana", South Chicago.

Živeli delegati na 9. gl. konvenciji! Želimo Vam obilo uspeha v delovanju za narod, kateri nestrno pričakuje glas od Vašega delovanja. Se enkrat ključem: Živeli delegati J. S. K. J.! — J. Jansekovi, Kansas City.

Živeli bratje delegati! Delujte v korist in dobrobit naše slavne J. S. K. J.! Delujte na to, da ostane pri starem glede bolne podpore. Za društvo sv. Jožefa, št. 21.: Joe Prijatelj, predsednik, F. Skrabec, tajnik.

Pozdrav vsem delegatom glavnega zborovanja od društva št. 78., Salida, Colo. Upamo, da bo zborovanje naredilo dobro za društvo in Jednoto.

Pozdravljeni bratje delegati! Oči tisočih Slovencev široko od doma domovine so uprte v Vas. Delujte kot pravi narodni Samaritani v korist nas vseh! Pridržite slavno ime naše slavne Jednote in vodite jo še naprej po samostojni poti, na kateri je pokazala tako krasen napredek. Vrnili se boste domov s zavestjo, da ste bratsko in zvesto spolnili svojo dolžnost. Živeli delegati devete konvencije! — Uredništvo Clevelandске Amerike, Cleveland, Ohio.

Društvo sv. Janeza Krstnika, št. 37. v Clevelandu pozdravlja bratske delegate devete glavne konvencije in jim želi najbolj uspešnega dela pri konvenciji naše slavne Jednote. Naša slavna Jednota naj še naprej koraka po lepi poti krasnega napredka zadnjih let. Bodite ponosni in veseli delegatje, ki zastopate 9000 Slovencev pod okriljem naše slavne Jugoslovanske Katoliške Jednote. Naše društvo želi Dr. Seliskarja za vrhovnega zdravniška. Živeli delegati! — Louis Pire, predsednik, Frank Zakrajšek, blagajnik, Josip Zupančič, tajnik.

Nastal je kratek premor. S pomilovanjem sem zrl na Janeza, ki je topo gledal predse in zvečil svoj tobak. "Skoda, da je tako prišlo", sem znova začel, "kaj vse drugače bi bilo lahko postalo iz tega!"

"Kaj škoda, mene ni škoda, čim prej odromam s te zemlje, tem prej se znebim ljudje nepotrebnega bremena."

"Ali ti nikdar ne pride na misel, da bi začel novo, boljše življenje?"

"Ne premišljuje o tem. Sicer bi pač nič ne pomagalo. Prepazno, kot sem že rekel."

"In ti nikdar ni žal, da si se udal takemu življenju?"

"Žal? Res, časih me neprijetno sune v srce, ko vidim druge poštene in srečne ljudi, ali kaj pomagajo taki spomini? Zato se jih najraje čim prej iznebim in ne mislim, kaj bi bilo lahko postalo iz mene, če bi se ne bil udal pijači." — Sicer pa, ali sem sam kriv? — rekel po kratkem odidhu.

"Gotovo si tudi sam kriv." "Prijatelj, ali je otrok, ki ne izkušen zaide med malopridneže in rokomayhe, ali je tak otrok sam kriv, če se pokvari? Ali ne tisti, ki ga puste, da zaide med nje?"

Žačel se je razgrevati; videl sem, da ne bo trpel ugovora, zato sem molčal. Sicer pa tudi res nisem vedel, kaj naj bi mu odgovoril.

"No vidiš", je nadaljeval Janez, ki si je tolažil svoj molk kot da pritrjuje, "ni sem sam kriv, če sem zabredel, če sem postal lump, pijanec, tat, če me stavijo matere otrokom v svarilen vzgled."

Nehote se je zamišljal v minule čase. V srečo se mu je jel buditi kes. Prijemala se ga je otožnost, ko je videl pred seboj svoje izgubljeno življenje. In z otožnostjo se je mešal obup, ko je videl, da nima več moči, da bi se poboljšal in pustil tako pasje življenje. Njegove besede so prihajale mehke in gniljive.

"Poglej — naj obudim danes nekaj starih spominov. Bil sem čvrst, krepak, priden deček, ko so umrli oče. Kako lepo je bilo takrat; veselo smo se igrali otroci, ubogali doma, delali veselje učitelju. Kako bi bil lahko zraščel v poštenega, pridnega človeka. V srečnega človeka, v koristnega člana človeške družbe. In sedaj sem lump, vagabund."

Prenahal je. Videl sem, da mu je težko in postalo je tudi meni težko. Njegove mehke besede pa so postajale vedno osornejše, glas vedno bolj trd, ko je nadaljeval: "Lump. Zakaj sem postal lump? Mari sem, si sam snedel in ukradel srečo, mir in zadovoljnost? Bil sem otrok, nerazsoden otrok, ki nisem vedel kaj delam."

"Ni mogoče. Raje vse prej pustim kot pijačo, raje trpim lakoto — da imam le požirek žganja."

"Toda vsaj poskusil bi, morda bi šlo."

"Ne gre. Sem že parkrat delal take sklepe; ni šlo. Zame je že prepozno. Pil ga bom, dokler bom živ."

Medtem sem mu postregel z malim okrepčilom. Janez je postal vedno bolj zaupljiv in zgovoren.

"Pa kdaj si se tako navadil na pijačo?" sem nadaljeval pričetni razgovor.

O že davnaj, že v otroških letih."

"V otroških letih, kako je bilo to mogoče?"

"Kako je bilo to mogoče, vprašaj? Lahko mogoče. Saj veš, da so mi že zgodaj umrli oče."

"Sem slisal. A kaj potem?"

"Dokler so še živeli oče, so me strogo držali in pazili name. A oče so umrli in ostala sva sama z materjo. In takrat se začela moja nesreča. Mati niso imeli dovolj močne roke, niso imeli potrebne vzpostojnosti, da bi me odvržali in vodili po pravi poti. Bili so premehki, vse so mi dovolili. In jaz sem se navadil vseh neumnosti; mesto da bi šel v šolo, sem se klatil okrog. Zahajal sem v družbo starejših izprijenih fantalov in med njimi sem se naučil stvari, ki ne pristojajo niti odraslemu, kaj šele otroku."

Janez se je bil medtem pokrepčal, privlekel iz žepa star šk, ga hlastno vtaknil v usta in ga prežvekoval z veliko slastjo.

"Torej takrat si se tudi navadil pijače?"

"Takrat. Kupovali mo cigarete in tudi pijačo, če smo le imeli denar. No, denar se že dobil, saj veš kako."

"Nastal je kratek premor. S pomilovanjem sem zrl na Janeza, ki je topo gledal predse in zvečil svoj tobak."

"Skoda, da je tako prišlo", sem znova začel, "kaj vse drugače bi bilo lahko postalo iz tega!"

"Kaj škoda, mene ni škoda, čim prej odromam s te zemlje, tem prej se znebim ljudje nepotrebnega bremena."

"Ali ti nikdar ne pride na misel, da bi začel novo, boljše življenje?"

"Ne premišljuje o tem. Sicer bi pač nič ne pomagalo. Prepazno, kot sem že rekel."

"In ti nikdar ni žal, da si se udal takemu življenju?"

"Žal? Res, časih me neprijetno sune v srce, ko vidim druge poštene in srečne ljudi, ali kaj pomagajo taki spomini? Zato se jih najraje čim prej iznebim in ne mislim, kaj bi bilo lahko postalo iz mene, če bi se ne bil udal pijači." — Sicer pa, ali sem sam kriv? — rekel po kratkem odidhu.

"Gotovo si tudi sam kriv." "Prijatelj, ali je otrok, ki ne izkušen zaide med malopridneže in rokomayhe, ali je tak otrok sam kriv, če se pokvari? Ali ne tisti, ki ga puste, da zaide med nje?"

Žačel se je razgrevati; videl sem, da ne bo trpel ugovora, zato sem molčal. Sicer pa tudi res nisem vedel, kaj naj bi mu odgovoril.

"No vidiš", je nadaljeval Janez, ki si je tolažil svoj molk kot da pritrjuje, "ni sem sam kriv, če sem zabredel, če sem postal lump, pijanec, tat, če me stavijo matere otrokom v svarilen vzgled."

Nehote se je zamišljal v minule čase. V srečo se mu je jel buditi kes. Prijemala se ga je otožnost, ko je videl pred seboj svoje izgubljeno življenje. In z otožnostjo se je mešal obup, ko je videl, da nima več moči, da bi se poboljšal in pustil tako pasje življenje. Njegove besede so prihajale mehke in gniljive.

"Poglej — naj obudim danes nekaj starih spominov. Bil sem čvrst, krepak, priden deček, ko so umrli oče. Kako lepo je bilo takrat; veselo smo se igrali otroci, ubogali doma, delali veselje učitelju. Kako bi bil lahko zraščel v poštenega, pridnega človeka. V srečnega človeka, v koristnega člana človeške družbe. In sedaj sem lump, vagabund."

Zakaj niso pazili name? Zakaj so me napravili za pijanca. Oni so krivi..."

"Janez, ne govori tako", sem ga prekinil. A kakor olje na žerjavico, so vplivale moje besede, toliko bolj trdovratno je nadaljeval:

"Da, oni so krivi! Zakaj so mi dajali pijačo! Zakaj so me pustili hoditi in piti po gostilnah? Zakaj so mi gostilničarji dajali pijače, pijače otroku?"

Pesti so se mu krčile, izraz na obrazu mu je postal divji.

"Da so zaslužili par krajcarjev, so mi dajali prokletega žganja! Judež! Žganja otroku, ki ne ve, kaj je dobro in kaj slabo, kaj mu škodi in kaj koristi. Mesto bi me zapodili domov in mi jih dali s palico, so mi dajali strupa. Da, prav si rekel, v pijači je strup. In meni otroku so dajali strupa! Zastrupili so mi telo in duha! Prokleti!"

"Janez —!" Ni me slisal, kot hudournik so mu vrele besede iz ust. Pustil sem ga, da se je izgovoril do konca.

"Oni so vzrok, da sem priden, zdrav krepak fant zrastle v slabotnega, ničrednega pijanca, v nadlego sebi in dragim. Dajali so mi strupa, navadili so me na strup, umorili so me..." in zopet kletev, preklinanje.

Skoro me je bila groza. Zgrabil je stekleničico, napravil par požirkov, pa jo je zalčul, da se je razbila na drobne kosce ob deblu bližnjega drevesa. Ta pijača ni bila zanj in za njegov od alkoholne zastrupljen organizem.

Skušal sem ga pomiriti: "Janez, ni še vse izgubljeno, še je mogoča rešitev, Janez..."

Ni me poslušal, divje se je zamotal, skočil kviskn, siknil se "za vedno prepozno" in izginil v gošči.

Jaz pa sem ostal sam in premišljeval, če ni imel deloma prav, ko je tako ostro sodil in obsodil. Pa naj je imel prav ali ne, vsaj "adnje njegove besede so bile resnične — za vedno prepozno. Spreobrnil se je, ko se je v jama vrnil.

O Veliki noči sem ga še videl doma. Bil je že močno slab. Postava šibka in suha, obraz blede, pogled moten, korak omahujoč.

In ne dolgo po Veliki noči dobi pismo, kjer je stalo: "Nadanjše še eno novico. Pred kratkim so našli mrtvega Janezovega Janeza. Zaprl se je v sobo, in ko ga le ni bilo ven, so vlomili vrata in ga našli že trdega."

Postalo mi je hudo ob misli na uničenje mladega bitja v najlepših moških letih, ob misli na nekdanj upolnega dečka ki je postal žrtev alkohola. In vzdignilo se je v gneni proti temu ljudskemu sovragu in uničevalcu. In prisegel sem boji alkohola, boji alkohola do smrti.

Japonske bojne ladje.

Shanghai, Kitajsko, 18. sept. Japonska vlada je odpelala nadaljni dve križarki in štiri torpedne čolne v kitajsko vodovje, ker hoče na vsak način izsiliti od kitajske vlade zadoščenje za umorjene Japonce.

V ZALOZI

imamo importirane slovenske grafofonske plošče in vseh vrst grafofone, istotako tudi ure, vetičice ter vse v to stroko spadajoče predmete. Zahtevajte cenik! A. J. Terbovec & Co., P. O. Box 25, Denver, Colo.

HAŠ GOSPODAR

edini slovenski magazin v Ameriki. Izhaja na 82 straneh vsak teden in velja za vse leto samo \$1.00. Pri naših podružnicah na gospodarstvo, gospodinjstvo, le je povesti, rasprave o naših glavnih in zanimivostih in celoga sveta. Pošljite denar na: Naš Gospodar, 3616 E. Lawrence Avenue, (18-3 + 3 d) Chicago, Ill.

22.00 mesečno 12 pesem zastoni

Krasne stroje prav poceni. Pošljamo naravnost iz tovarne. Novi slovenski rekorderji. 12 pesem zastoni. Pošljite po krasen cenik. Tra nautical Co., 75 Cortlandt St., New York, N. Y.

Prijetna vest

ZA VSAKO SLOVENSKO DRUŠTVO V ZJEDINJENIH DRŽAVAH OB TEM ČASU SPLOŠNE DRAGINJE JE, DA NAŠA

slovenska unijska tiskarna računa še vedno najnižje cene za vse najboljše društvene in trgovske TISKOVINE. Tisoče zahval slovenskih društev po Ameriki, katerim smo tiskovine izgotovili, nam je velik dokaz, da smo ustregli že tisočim društvom.

Mi izdelujemo društveni papir, kuverte vseh mer, bolniške liste, pravila, prošnje za vspeher, plačilne knjižice, vse tiskovine za veselice. Ako imate sploh kako tiskovino, pošljite jo nam, in od nas dobite točen odgovor, koliko stane, delo je narejeno v najkrajšem času v vašo popolno zadovoljnost. Pišite po cene.

Prva slovenska unijska tiskarna

CLEVELANDSKA AMERIKA, 6119 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Dr. Jos. V. Grahek,

EDINI SLOVENSKI ZDRAVNIK IN KIRURG V PENNSYLVANIJL

Zdravim vse možke, ženske in otroče bolezn

soba 116—117 Bakewell Bdg.

blizu sodniškega poslopja (Court House) vogal Grant & Diamond St., Pittsburg, Pa.

Obdržim pa tudi še svoj urad na 841 E. Ohio St.

"GLAS NARODA" STANE ZA CELO LETO SAMO TRI DOLARJE. NAROČITE SE NANJ!

Velika zaloga vina in žganja.

Marija Grill

Prodaja belih vin po 70c. gallon
Črno vino po 50c. "
Drobnjak 4 galone za \$11.00
Brinjevec 12 steklenic za \$12.00
4 gal. (sodček) za \$16.00
Za obilno naročbo se priporoča

MARIJA GRILL,

5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O

Jednotini in Zvezini znakovi.

Srednja velikost, zato pa dobro blago in po ceni. En znak stane 15c, 12 pa za \$1.10; zlate znake prodajam pa po \$1 kos. Znake imam prirejene kakor gumbje, ali pa kakor igle za kravate. Imam pa tudi v zalogi priveske vsakovrstnih znakov. Cena priveskom z znakom na eni strani je \$1.75 in na obeh straneh po \$2. Na željo napravim na vsaki strani drug znak. V zalogi imam sledeče znakov: K. S. K. J., J. S. K. J., Sv. Barbare v Forest City, Pa., S. N. P. J., S. S. P. Z., S. D. P. Z., S. D. P. D., H. S. Z., Z. S. Z., H. Zajednice v Ill., N. H. Z. Male zneske pošlje se lahko v poštinih znamkah.

Naslov za znake je:

M. Pogorelc,

box 226 WAKEFIELD, MICH.

Naslov za drugo trgovino je:

M. Pogorelc, 29 E. Madison St., Room 1112 CHICAGO, ILLINOIS.

Phone 246.
FRANK PETKOVSEK,
javni notar — Notary Public,
716-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA finega vina, najbolje žganje te-
levrinske smotke — patentovana zdr-
vila
PRODAJA vošne listice vseh prekomer-
skih črt.
POŠILJA denar v star kraj sancijske
in poštne
UPRAVLJA vse v notarski posol spada-
joča dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 62 Cortlandt St., New York.

Jugoslavanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

VRABNIKI

Prodajnik IVAN GORE, 401 Cherry Way or Box 57, Braddock, Pa.
Podprodajnik: IVAN PRIMOŽIČ, Eveleth, Minn., Box 54.
Glavni tajnik: G. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 484.
Pomoćni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha, Neb., 1804 So. 20th St.
Vpisnik: IVAN GOZAR, Ely, Minn., Box 128.
Sposabi: ALOJZ VILAN, Lorain, Ohio, 1700 E. 20th St.

VRABNOVI ZDRAVNIKI

Dr. MARTIN E. IVAN, Ely, Minn., Box 128.

NABAVNIKI

ALOJZ KOSVETIČ, Sault, Colo., Box 122.
MIHAEL KLOBUČAR, Calumet, Mich., 111 — 7th St.
FREDERICK SPANAR, Kansas City, Kan., 432 No. 4th St.

POROČNIKI

IVAN KREZIVNIK, Burlington, Pa., Box 128.
FRANK GOZAR, Chisholm, Minn., Box 718.
MARVIN KOSVETIČ, Pueblo, Colo., 1219 Elder Ave.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse donacije pošiljajo se na glavnega nabavca.

Družbeni glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Umrli je v Ljubljani g. Ivan Ostermann, modelni mizar v predilnici, star 78 let.

Umrli je v Idriji Fran Poliška, c. kr. rudar v pokopju.

Konj je udaril žoltnega, vulgo Polajnarja iz Gorenj, občina Predoslje na Gorenjskem, s tako silo v trebuh, da je starček naslednji dan umrl.

Padeč z drevesa. Pri Sv. Ani pri Trzinu je padel z nekega hrasta 8 metrov globoko 57letni posestnik Jakob Pernuš. Pri padcu si je zlomil levo nogo in si nevarno pretresel možgane.

V steklarni ponesrečil. Janez Miglič, 22 let stari steklarski pomočnik, se je dne 26. avgusta v steklarni v Toplicah opeknel z vročim steklom in se zbolel s stekleno spico v desno nogo, kar je imelo za posledico, da je vsled zadolženih poškodb dne 2. sept. v deželni bolnišnici v Ljubljani umrl.

Rešeni otrok. Iz Kozarjev pri Ljubljani poročajo: Nedavno tega so kozarski otroci brazdali po Malem grabnu, ki teče mimo Koejanovega vrta. Struga je jako različna: tu voda do členkov, takoj nato pa kotlja, da ni varno vanjo, ako človek ne zna plavati. Triletna deklica M. P. je zašla, ko bi trenil, v tako kotljo. Drugi otroci so hiteli po njeno mater. Gostilničarka M. D. je videla preplašene otroke, pa jih je vprašala, kaj da se je zgodilo. Ko so ji povedali, da bo P. ova Micka v kotlji utonila, je stekla z dekle vred k vodi. Tu se ji je nudil obupen prizor tonečega otroka. Cepetalo je revše z nožicami, mahalo z ročicami, pa se ni moglo zagnati nad vodo. Samo lasje so pomahljali iz vode. Imela je že mrtašče oči. Stopita brž ena za drugo v vodo, se dobro držita za roke, pa jo z grabljami privlečeta h kraju. Sam Bog je dal, da sta bili ti dve ženski tam. Predno bi bila prihitala mati, bi bila deklica gotovo utonila. — Ob rešenem vrtu je lansko poletje utonil dvehletni otrok.

Neprevidno streljanje s topičem. Na predvečer sv. Janeza obgl. so fantje iz Golega brda h golemu posestniku Janeza Trampuša oddali s topičem nekaj strelcev, za kar jim je Trampuš dal za zganje. Od pihače razvneti so okoli 10. ure ponoči prinesli topič k hiši Janeza Ločnikarja, s katerim je Jože Žlebnik oddal en strel, pri tem se je pa posluževal gorečega papirja. V neposredni bližini ležal je pa na zemlji Jože Bezlaž. Ni izključeno, da je bil topič na gnenjen, kajti pri oddanem strelu je bil Bezlaž zadet v levo koleno in tako nevarno poškodovan, da so ga morali oddati v deželno bolnišnico v Ljubljani. Nevarnost je pa bila tudi za Ločnikarjevo s slamo krito hišo, kajti strel je bil oddan iz daljave šest metrov od te hiše in je le srečnemu slučaju se zahvaliti, da ni padla kaka iskra na slamnato streho ter bi bil požar lahko uničil tri gospodarska poslopja.

Okrađen nemški mornariški častnik. Neki častnik nemške vojske mornarice se je med vožnjo iz Reke ustavil v St. Petru. Tu mu je bila iz žepa ukradena tobačnica, v kateri je imel 160 K.

Včinja z avtomobilom od Škofje-ljeloškega kolodvora do Žirov se je popolnoma udomčila in priku-pila vsemu občinstvu; še celo oni

življenje za seboj, sledi že iz tega, da govori razum svojega materinskega jezika tudi nemško, češko, madjarsko in italijansko. Obdolženka ima v Trstu in v Ljubljani prepovedan povratek, zato se vedno klati po ljubljanski okolici, pa tudi v Trst se je vrnila, a imela je smolo, ker so jo prijeli, zaprli in izgnali. Klatila se je tudi po Šiški; tam se je tako napila, da je na cesti obležala, kjer jo je našel stražnik in odvedel v zapor. Drugi dan pa, ko je čakala na glavni policijski na zaslišanje, se je v italijanskem jeziku o pokojni cesarici Mariji Tereziji tako žaljivo izrazila, da se je uvedla proti nji obravnava. Obsojena je bila na 15 mesecev ječe.

Železniškega čuvaja okradel. (Izpred deželnega sodišča v Ljubljani.) Že večkrat zaradi tatvine kaznovani Karol Schlinder, 22 let stari strojni ključar iz Vratislave v pruski Sleziji, pravi, da je nameraval iti v Trst, da si poišče službo. Na poti iz Zidanega mosta na Savo je videl čuvaja Janeza Oblaka, ko je s svojimi ljudmi zapustil ščuvajnico. To priložilo je porabil ščuvajnik, odprl je čuvajnico in ukradel 386 K in nekaj drugih stvari. Posrečilo se je kmalu tatu vjeti. Sodišče ga je obsodilo na 18 mesecev težke ječe in ga izgnalo iz Avstrije.

Zrel ptiček. (Izpred deželnega sodišča v Ljubljani.) 19letni Andrej Možina, hlapec v Knežaku, je bil kljub svoji mladosti že večkrat kaznovan. Sedaj je opeharil posestnika Josipa Potepana iz Male Bukovice, kateremu je obljubil, da vstopi k njemu v službo ter prejel 3 K predjuma. Po preteku malega časa je zopet prišel k njemu ter zahteval 10 K, češ, da mu je mati zbolela, kar pa ni bilo res. Potepan mu je to verjel in izročil 10 K. Seve, da ni Možina mislil k njemu vstopiti za hlapca. Dne 1. junija t. l. je srečal na nekem samotnem kraju neko 15 let staro dekle, katere je šla v družbi dveh tovarišic. Ko so te Možino zagledale, so stekle vsaka na drugo stran. To 15letno deklico, katero je zalezoval obdolženec, je pa Možina vjel, jo vrgel parkrat ob tla, jo tiščal z eno roko za vrat, z drugo pa izvršil hudodelstvo oskrumbe. Obdolženec ne taji dejanja. Obsojen je bil na 13 mesecev težke ječe.

ŠTAJERSKO.

Novorojenega otroka odložila v cerkvi. Iz Celja se poroča: Ko je dne 3. sept. opoldne prišla perica Koprivnik v celjsko mestno župno cerkev, zaslišala je sem od gl. oltarja tiho otroško jokanje. Ko je prišla pogledat, našla je novorojeno možko dete, ki je bilo ovito v neko raztrgano modro culo. Odkod je dete? Predpoldne istega dne je prišla neka 30 do 35 let stara, ubožno oblečena ženska v celjsko bolnišnico s prošnjo, naj vzamejo tam njeno novorojeno dete v oskrbo. Ko se ji je povedalo, da se vzame otroka le, ako tudi ona ostane v bolnišnici, se je odstranila. Najbrž je potem nesla otroka v cerkev in ga tam pustila. Nek doberosečen hišnik je sprejel otroka v oskrbo. Vršijo se poizvedbe za neljubeznivo materjo.

Divjak. 22letni hlapec Alojzij Puff iz Šmarja v Sulmski dolini na Srednjem Štajerskem je bil u-služben pri posestniku Katarini Christian. Dne 4. septembra je Puff pretepal neko živinčev v hlevu, radi česar ga je gospodinja hudo ošela. Puff je bil hudo razjarjen, je razbil v svoji jezi velik škaf in je nato še razklal z gnojnimi vilami hišna vrata. Hlapec je nabil tudi gospodinjo z gnojnimi vilami in jo precej težko ranil. Gospodinja je komaj ubežala pred divjakom. Puff ji je bil zopet za petami, podrl jo na tla ter jo še s petami obdeloval, da je bila vsa krvava ter je postala nezavestna. Pretel je tudi s požigom. Hišni prebivalci so zbežali k sosedu, Puff pa za njimi. Pri sosedu Sangerju, kamor so se skrili begunci, je hotel s sekuro razbiti hišna vrata in je pretel ubiti vse, ki so v hiši. V kritičnem trenutku je posestnik zbežal k bližnji telefonski postaji ter je pozval žandarmerijo, katere je divjaka prijel in ga izročila deželnemu sodišču.

Porota. Dne 20. septembra se prične pri celjski okrožni sodnji tretje porotno zasedanje v tem letu. Na vrsto pridejo ti-le slučaj: dne 20. sept.: Tereza Mastnak iz Lokarjev, detomor; dne 22. septembra: Josip Vodusek, Negova, požig in goljufija; dne 23. sept.: Josip Kregar, zavrtni umor; dne 24. sept.: Josip Žigart, Luka-nje, umor; dne 26. sept.: Marija Gorinšek, Tepanjskivrh, detomor.

NAZNANILO.

Iz urada tajnika društva sv. Andreja št. 84 J. S. K. J. v Trinidad, Colo., se naznanja vsem članom tega društva, da se bode vršila trimesečna seja v nedeljo dne 28. septembra. Seja se prične točno ob 8. uri zjutraj v Union Hall, kakor po navadi. Vsi člani tega društva so vljudno vabljeni, da se te seje kolikor mogoče v polnem številu udeležijo. Delegat se bode vrnil iz 9. glavnega zborovanja iz Pittsburgha in bode pri sebi poročal dosti važnih reči zaradi društva in Jednote. Poleg navadnih prispevkov za prihodnje tri mesece mora plačati vsak član še naklado \$1 in vsakdo, ki se ni udeležil zadnje seje meseca junija, plača 50c kazni. Po razre-dih se plača: prvi razred svoto \$5.50, drugi razred \$5.80, tretji razred \$6.10, četrti razred \$6.40, peti razred \$6.70, šesti razred \$7.00. Vsak član, kateri se ni udeležil zadnje seje meseca junija, še prišteje svoto 50c (kazen), ako ni nad 30 milj oddaljen od Trinidada.

Vabim tudi vse one, kateri želijo pristopiti v društvo, ker sedaj se jim nudi lepa prilika. Za take je boljše, da pridejo v soboto že v Trinidad.

Srečni pozdrav vsem našim rojakom in delegatom J. S. K. J., posebno pa članom društva sv. Andreja.

Na svidenje 28. septembra!
Frank Prek, tajnik.
(3x 16,18,20—9)

Iščem svojega svaka IVANA PE-LOZA in ANTONA SANKO-VIČ, oba iz Zejan, fara Velika Mana, občina Novi grad, Istra. Prvi Ivan je nekje v St. Louis in drugi Anton se tudi baje tam nekje nahaja. Ne iščem ju radi slabega namena, pač pa dobrega. V Zedinjenih državah bivata že nad 6 let in od takrat ni nič slišati o njiju. Svak Ivan je pustil premoženje v domovini in osamel ženo. Prosim ee-njene rojake, če kedo ve za nju naslov, da mi ga javi, ali naj se pa sama oglasi. — Joseph Doričič (Mičal), 4921 N. Bennett St., Ruston, Tacoma, Wash. (19-22—9)

DOKAZANA RESNICA.

Če ste že gledali za svet vepovsd, zakaj bi ne prišli pogledat tje, kaj je danes že veliko slovenskih farmerjev? Tam vidite na svoje oči, kako lepa polja so. Tam govorite s svojim rojakom farmerjem, pa ga vprašate o vsem. Tam se lahko na svoje oči prepričate, kako lepa polja so si napravili farmerji v teku enega ali dveh let. Tudi tisti, ki so se naselili letos gori, imajo že polno obdelanega in vse raste, da ne dobite zlepa takega polja, pa greste lahko kamor hočete. Pridite zdaj pogledat, pa se bodeše čudili, kakšna polja so napravili naši pridni farmerji v teku par mesecev. In skoro vsi so začeli s tako majhnim denarjem, da bi ne shajali nikjer kot shajajo tam, kjer v resnici raste vse, da človeka veseli, kamor pogleda. Tam se boste lahko prepričali, da je polno studencev, zdrav, gorak kraj, ki nikdar ne trpi od suše. Pridite in prepričajte se sami! Mi ne pošiljamo velikih hval v javnost, ker veljajo veliko denarja, pač pa sporočamo javnosti, da so vsi naši farmerji zadovoljni in to je glavno. O vsem drugem pa se prepričate sami lahko, če pridete do nas, pa gremo skupno pogledat. Tam lahko pogledate in poizveste vse od svojih rojakov farmerjev, pa se bodeše kmalu prepričali, da se ne hvalimo sami, nego da nas hvali zemlja, kraj in naši farmerji.

Pridite, dokler je prilika, dokler morete še kaj kupiti! Ne odlašajte na jesen in pomlad, ampak pridite zdaj, da ne pregledate samo zemlje, ampak tudi, da vse izvrstno raste in vse bogato obrodi. Krže Mladšč Land Co., 2616 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill. Pišite in pridite vselej na ta naslov in nikamor drugam ne.

Josip Scharabon

blizu Union postaje
415 West Michigan St.,
Duluth, Minn.

Pošiljam denar v staro do-movino in prodajam paro-brodne in železniške listke.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR-DRŽAVAH.

50,000 KNJIŽIC

Popolnoma Zastonj.

IMATE LI

Vsak mož bi moral takoj pisati po to izvrstno knjižico. Može, kateri se nameravajo ženiti—bolehn možje —može, kateri so večkrat vpijanji in prihajajo pozno domov —može, kateri so slabotni, nervozni in opešani —može, kateri ne morejo delati ne uživati življenja v polni meri —vsi ti može bi morali pisati po to brezplačno knjižico. Ta knjižica pove kako može uničiti svoja življenja, kako dobijo bolezn in kako morejo zadobiti popolno in trajno zdravje, moč in krepost v zelo kratkem času in po nizki ceni. Ako hočeš biti moč med možmi, ta knjižica ti pove, kako in kaj.

Ta knjižica je vredna \$10.00 vsakemu bolnemu človeku.

Ne dajate svojega težko prisluženega denarja za ničredna zdravila dokler ne prečitete te knjižice. Prihranila vam bode mnogo denarja in vam razodela, kako lahko postanete močan in krepak mož. Zapišite si: Knjižica se dobi popolnoma zastonj. Mi plačamo poštnino. Na ovitku ni zdravnikovega imena. Nihče ne bo vedel, kaj je razen vas. Zapišite spodaj različno svoje ime in naslov spodaj na kuponu, izrežite ga in pošljite nam. Ostalo izvršimo mi.

Pošljite Nam Ta Kupon še Danes.

DR. JOS. LISTER & CO., Aus. 400, 22 Fifth Ave., Chicago, Ill.

Gospodje:—Zanima me vaša ponudba, s katero nudite zdravilno knjižico brezplačno, in prosim, pošljite mi jo takoj.

Ime

Naslov

Država

IŠČE SE PREMOGARJE

samec in oženjene v okolici Pittsburgha. Nobenih zaprek.
United Coal Company,
Room 105—424, Fourth Ave.,
(18-24—9) Pittsburgh, Pa.

Kje se nahaja moj brat MARTIN MEMON? Doma je iz vasi Prešnica na Primorskem. Pred enim letom je bival v Denver, Colo., in od tam je šel v Salt Lake City, Utah. Kedor izmed rojakov ve za njegov naslov, prosim, da ga mi naznani, ali naj se pa sam oglasi, ker poročati mu imam nekaj važnega iz starega kraja. — Joseph Memmen, 524 Dugarro St., Kansas City, Kan. (17-20—9)

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.

ZASTAVE, REGALIJE, ZNAKE, KAPE
PEČATE IN VSE POTREBSCINE
ZA DRUSTVA IN JEDNOTE!

Oelo prve vrste, Cene nizke.

F. KERŽE CO.

2616 S. LAWDALE AVE.,

CHICAGO, ILL.

SIOVENSKE CENIKE POSILJAMO ZASTONJ.

Neredna prebava.

Da si ohranimo dobro zdravje, ne smemo dopustiti, da bi prišla naša prebava v nered, kajti to je vedno znak kake bolezni, bodisi celega telesa ali pa enega ali več organov. Brez primerne hrane in primerne prebave ni življenja. Raditega je zelo važno, da imamo pri rokah sredstvo, ki prinese v slučaju kakih nerednosti v prebavi hitro pomoč. V takih slučajih priporočamo lahko vsakemu dobro znano, ukusno, hitro učinkujoče

TRINERJEVO Ameriško Elixir grenko vino.

To izvrstno sredstvo bo popolnoma očistilo prebavni sistem, ne da bi povzročalo kolike ali kakih drugih bolezni. Pač bo pa povečalo tek, dalo moč notranjim organom ter olajšalo konstipacijo in vse bolezni, ki so v zvezi z njo. Uporabi naj se ga pri vsaki indispoziciji.

Imejte to zdravilo vedno v svoji hiši ter ga rabite pri:

konstipaciji,
glavobolu,
bolečinah v črevesu,
slabosti,
nervoznosti,
slabi prebavi,
izgubljenem teku,
slabokrvnosti,
bolečinah po obedu.

Ne odlašajte v mnenju, da bodo take indispozicije izginile same po sebi. Ako se jih ne zdravi pravilno, vedno slabe organe. Najboljše zdravilo v vseh takih slučajih je:

Trinerjevo Ameriško Elixir grenko vino.

V lekarnah,

Odklanjajte ponaredbe.

JOSEPH TRINER,

Importer and Exporter

1333—1339 SO. ASHLAND AVE.,

CHICAGO, ILL.

Skrivnosti Pariza.

Slika iz nižin življenja.

Episal Eugene Sue. — Za "Glas Naroda" priredil J. T.

(Nadaljevanje.)

Napete misle v Rudolfovem obrazu so popustile, skloril je glavo in zašepetal:

— Oh gospod — Vi ste kruti — misli sem — in Vi tudi — Vi —

Ni mogel skončati; njegov glas je utihnil, sedel je na klop in si pokrli glavo z rokami.

— Milostljivi gospod — je povzel Murf — moj dobri gospod, oprostite svojemu zvestemu dobremu Murfu. Samo v skrajnem slučaju — ker sem se bal — ne zase, ampak za Vas — sem rekel, ne v jezi — proti svoji volji in iz sočutja. Moj dobri gospod, nisem storil prav. Moj Bog, kdo naj bi Vas poznal, če jaz ne! Milost! Rečite mi, da mi odpustate, ker sem Vas spomnil na tisti strašni dan.

— Oh, kakšno trpljenje ste —

Rudolf je dvignil blede glavo in rekel žalostno svojemu spremljevalcu:

— Dovolj, dovolj, stari prijatelj, hvala ti, da si napravil konec. Jaz se ne bom opravičeval zaradi trdih besed, ki sem ti jih rekel; saj menda veš, da je daleč od sreče do uste. Norec sem, bil — ne govoriva več o tem —

— Sedaj boste pa zopet dolgo časa žalostni. Ali nisem dovolj nesrečen? — Veselega bi Vas rad videl, to je moja edina želja. Kaj mi pomagajo sivi lasje, če pa ne morem potrpežljivo prenašati predlucvanj, katere sem zaslužil! Toda ne, ne. Jaz moram dobiti vsak dan svojo gotovo poročilo laskanja; reči se mi mora: — Murf, ti si res vzgleden služabnik; Murf, ti si obéduvanja vreden človek; Murf, zlodja! ah, kako si lep, Murf! pridni Murf! Stari papagaj, popraskaj se po svoji sivi glavi.

Nato se je spomnil ljubeznivih besed, katere mu je rekel Rudolf v začetku pogovora, in zaklical:

— Ali me ni imenoval svojega zvestega Murfa! In jaz se surovo obnašam zaradi ene same besede. Človek bi si lase izruval! — Pri tem se je zgrabil z obema rokama za glavo.

To obnašanje je bilo pri njem znamenje skrajne razburjenosti. K nesreči oziroma k sreči je bil popolnoma plekast. Ko njegovi prsti niso na glavi ničesar našli, je prišel mož v zadrego in sram ga je bilo.

Rudolf se je ob takih prilikah ponavadi glasno zasmel, toda sedaj so bile njegove misli preveč resne in žalostne.

— Poslušaj, dobri Murf. Zdi se mi, da vse odobravaš, kar sem storil za madamo Georges.

— Milostljivi gospod —

— Pri tem se ti pa čudno zdi, zakaj se zavzemam za ubogega dekleta.

— Milostljivi gospod, milost — nisem prav ravnal, nisem prav ravnal —

— Ne — sprevidim. Celó življenje si bil pri meni, zvesto in udano si mi služil, zategadelj je skoraj moja dolžnost, da ti dokazem, da sem delal prav. —

— Vem.

— Znanje so ti moje misli o dobrotah, ki jih lahko stori človek svojemu bližnjemu. Dobro je stati nesrečnemu na strani; boljše jih je odvracati s poti, ki pelje k hudodelstvu in jim pomagati v zadregah; še boljše je pa vzbujati v njih čut poštenosti in samozavesti.

— Milostljivi gospod, nikdar nisem hotel reči, da niste delali prav.

— Še eno besedo, stari prijatelj. — Madama Georges in uboga deklica, katero sem ji zaupal, sta šli po dveh različnih potih, da bi padli v eno skupno brezno v — nesrečo. Ona je bila bogata, srečna, ljubljena, čašćena, obdana z vsemi čednostimi. Zaslužili stariši so jo prisilili, da se je poročila z ničvrednim lumpom.

Brez mene bi nesrečnica umrla v revščini, ker je odklonila vsako ponudeno pomoč.

— Oh, milostljivi gospod, kakšne razmere so vladale v oni podstrešni sobici! Grozno je bilo, grozno! Kako se je začudila, ko se je po dolgi bolezni zavedla v tej mirni, lepi hiši! Prav imate, milostljivi gospod, take nesrečnice se mora podpirati.

— Nič ni bolj nebeskega kot čista krepost, nič ne zasluži večjega spoštovanja kot ženska, kakor je madama Georges, ki ni, dobro vzgojena od dobre matere, nikdar omahovala ampak srčno prestajala vse strašne izkušnje. Ali ne zasluži oni nesrečni otrok, pripuščen svojem lastnemu nagonu, trpinčen, ponižan, omadeževan, usmiljenja, sočutja in spoštovanja, ker je ohranil v sren še vedno one plemenite kralje, od Boga zasejane? Spoštovanja sem rekel, da, spoštovanja! Če bi slišal ubogo deklico, kako so se ji vzbudili v duši najnežnejši čuti, ko sem spregovoril prvo besedo o Bogu, bi bil drugačnega mnenja. V eni sami uri sem spoznal v Marijini Cvetlici zaklade dobrote, prikupljivosti in sramežljivosti, moj stari Murf. Smehljaj se mi je prikazal na ustnicah in v očesu solza, ko mi je v prijaznem čebljanju nasvetovala, da naj prihranim vsak dan dva franka. Uboga mala, v kako prepričevalnem in resnem tonu je rekla to! Kako je bila srečna, ko sem ji obljubil, da bom delal po njenem navodilu. Ganjen sem bil, da solz ganjen, ti rečem... In nazadnje se me še dolgi, da sem blaziran in trdovraten; oh ne, ne, hvala Bogu! In tudi ti si ganjen, dragi prijatelj... No, Marijina Cvetlica ne bo ljubosumna na madamo Georges, ker ti je tudi njena usoda pri sreči —

— Res je, milostljivi gospod... in nasvetovala Vam je prihraniti vsak dan dva franka... Seveda, mislila je, da ste navaden delavec... namesto, da bi Vas prosila denarja. Vam je rekla, da morate varčevati.

— In če pomislim, da ima ta otrok baje bogato mater, ki ga je zapustila... Oh, če je to resnica... toda zvedel bom, ti že povem kako... In če je res, gorje, stokrat gorje tej ženski! Na strašen način bo trpela za svoj greh. Marsikako maščevanje je zame sladko, marsikaka bolelost je zame slast.

— Milostljivi gospod — je odvrnil Murf, še bolj žalosten vsled izraza peklenske zlobnosti, ki se je prikazal pri teh besedah v Rudolfovem obrazu — vem; oni, ki zaslužijo usmiljenja in sočutja, so večkrat rekli o Vas: — Angelj je! — dočim so oni, ki zaslužijo preziranje in mržnjo, v obupu vzkliznili: — Hudič je!

— Molči; madama Georges prihaja z Marijino Cvetlico... Pripravi se za odhod; v Pariz morava priti do časa.

DRUGI DEL.

Slovo.

Marije (tako bomo imenovali od sedaj zanaprej Plesalko) ni bilo skoraj več za spoznati.

Deviški obraz mladega dekleta je gledal iz lepe avbice, preko prs je imela prevezano široko ruto iz belega mnilina, oblečena je

bila v temno obleko, ki ji je tako izborno pristojala, kot da bi bila umerjena zanjo.

Držala se je resno.

Rudolf se ni čutil tej resnosti, ker jo je že od prej pričakoval. Če bi bila Marija vesela, bi ne napravila nanj dobrega utisa.

V duši, sramoti odtegnjeni, leži nekaj svečanega in vzvišenega.

V resnih udanih potezah madame Georges so se zrealili sledovi dolgega trpljenja in globoke žalosti. Marijo je ogledavala z matersko ljubeznijo.

— Moj otrok se Vam hoče zahvaliti za izkazano dobroto, gospod Rudolf — je rekla madama, ko mu je predstavila Marijo.

Pri besedah "moj otrok" je okrenila Marija počasi svoje velike oči k dobri zaščitnici in jo gledala nekoliko trenutkov z izrazom neizrečene hvalečnosti.

— Zahvaljujem se Vam v imenu Marije, ljuba gospa Georges; ona je vredna prijaznega sočutja in ga bo tudi vedno zaslužila.

— Gospod Rudolf — je odvrnila Marija s tresočim glasom — Vi sprevidite, kaj ne... da ne najdem besed...

— Vaša ganjenost govori jasneje kot pa vse besede, Marija.

— Ona zna ceniti srečo, ki ste ji naklonili — je pripomnila madama. Ko je stopila v svojo sobo, je takoj padla pred razpelo na kolena.

(Dalje prihodnjič.)

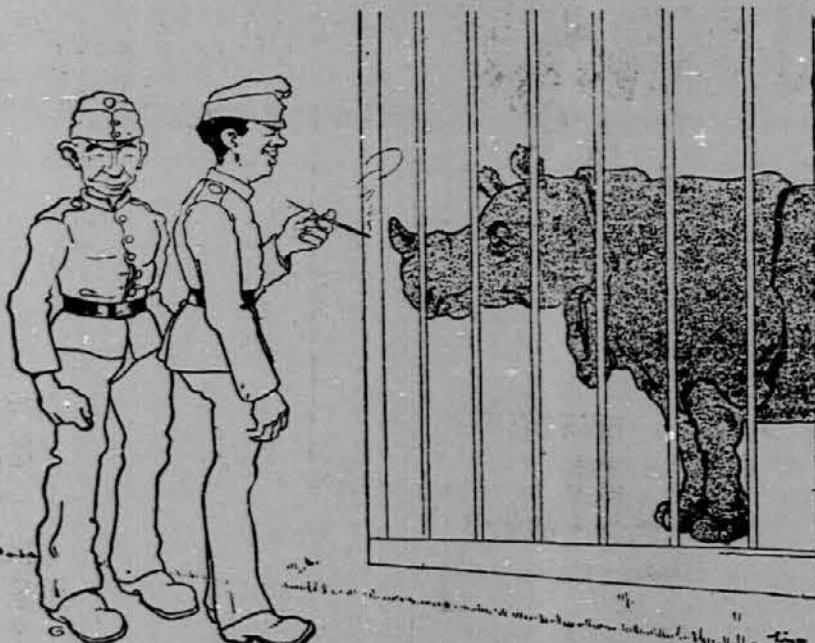
Za smeh in kratek čas.

PREDREN PES.

— Zakaj jokaš otrok?
— Ker me pes oponaša v hoji.

V ZOOLOGIČNEM VRTU.

— Poglej, Tone, šele sedaj vem, kaj je pravzaprav rinoceros.

DOBER ODGOVOR.

— Kateri ljudje so najbolj sposobni za aviatiko?
— Kratkovidni, ker ne vidijo, kako globoko lahko padejo.

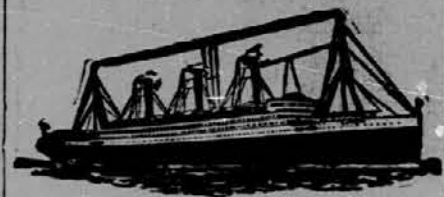
ZA SAMO 1 DOLAR DOBIVATE "GLAS NARODA" SKOZI 4 MESECE VSAK DAN.

HARMONIKE

bodisi kakoršnekoli vrste izdelujem in popravljam po najnižjih cenah, a delo trpečno in zanesljivo. V popravilo zanesljivo vsako pošlje, ker sem že nad 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravek vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršno kdo zahteva brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL,
1017 E. 62nd St., Cleveland, O.

Hamburg-American Line.

Edina direktna pruga med
NEW YORKOM in HAMBURGOM,
PHILADELPHIO in HAMBURGOM,
BOSTONOM in HAMBURGOM

oskrbljena s parniki na dva vijaka:
Kaiserin Augusta Victoria, Amerika, President Grant, President Lincoln, Cleveland, Cincinnati, Pretoria, Patricia, Pennsylvania, Graf Valdersee, Prinz Oskar in Prinz Adalbert,

katerim sledi v kratkem nov parnik na štiri vijake in turbino

IMPERATOR

919 čevljev dolg, 50.000 ton, največji parnik na svetu.

Izvrstno poslovanje. — Nizke cene. — Dobra postrežba.

Za vse podrobnosti obrnite se na:

Hamburg-American Line,

41-45 Broadway, New York City

ali lokalne agente.

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kateri potuje skozi New York bodisi v stari kraj ali pa iz starega kraja naj obišče

PRVI SLOVENSKO-HRVATSKI HOTEL

AUGUST BACH,

145 Washington St., New York,

Corner Cedar St.

Na razpolago so vedno čiste

sobe in dobra domača hrana po

nizkih cenah.

Pozor, rojaki!

JAKOB VAHC

P. O. Box 60 Cleveland, O.

Zemljevid balkanskih držav

je dobiti po 15c. komad.

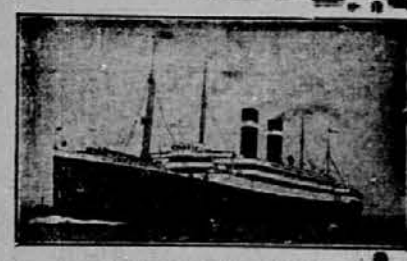
Slovenic Publishing Company,

52 Certlandt Street, New York

RED STAR LINE.

[Plovitba med New Yorkom in Antwerpom.

Redna tedenska zveza potom poštinih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

KEELAND
11,904 ton

FINLAND
12,760 ton

ROONLAND
12,760 ton

ADERLAND
12,017 ton

LAPLAND 12,694 ton.

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, na Ogrsko, Slovaško, Hrvatsko, in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna železniška zveza.

Posebno se še skrbi za udobnost potnikov medkrova. Tretji razred obstoja od malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov.

Za nadaljne informacije, cene in vožne listke obratiti se je na:

RED STAR LINE

No. 9 Broadway
NEW YORK.

N. W. cor. Washington & La Salle
CHICAGO, ILL.
1306 "F" Street, N. W.
WASHINGTON, D. C.

323 Main Street,
WINNIPEG, MAN.
219 Geary Street,
SAN FRANCISCO, CAL.
121 So. 3rd Street,
MINNEAPOLIS, MINN.
31 Hospital Street,
MONTREAL, CANADA.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

(Francoska parobrodna družba.)

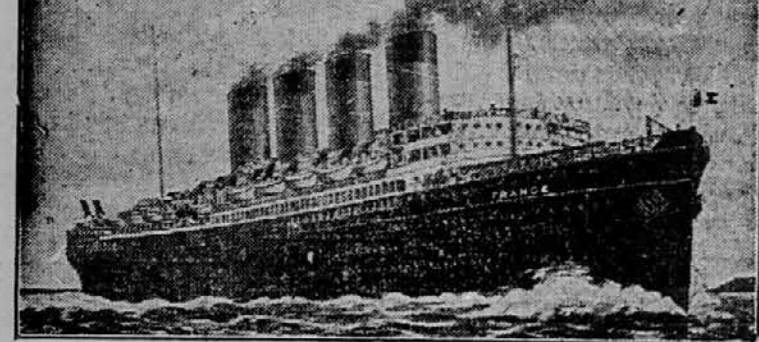
Direktna črta

do HAVRE, PARIZA, ŠVICE, INOMOSTA in LJUBLJANE.

Poštni Ekspres parniki so:

"LA PROVENCE" "LA SAVOIE" "LA LORRAINE" "FRANCE"

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na štiri vijaka

Poštni parniki so:

"CHICAGO" "LA TOURNAI" "ROCHAMBEAU" "NIAGARA"

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK,

corner Pearl St., Chesebrough Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih iz pristanišča Riv. 57

North River in ob sobotah pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

*LA PROVENCE 24. sept. 1913. *LA SAVOIE dne 15. okt. 1913.

*FRANCE dne 1. okt. 1913. *LA PROVENCE 22. okt. 1913.

*LA LORRAINE 8. okt. 1913. *FRANCE dne 29. okt. 1913.

POSEBNA PLOVITRA

V HAVRE:

*CHICAGO odpl. s pom. št. 57. dne 27. sept. 1913. ob 3. popol.

*LA TOURNAI odpl. s pom. št. 57. dne 4. okt. 1913. ob 3. popol.

*NIAGARA odpl. s pom. št. 57. dne 11. okt. 1913. ob 3. popoldne.

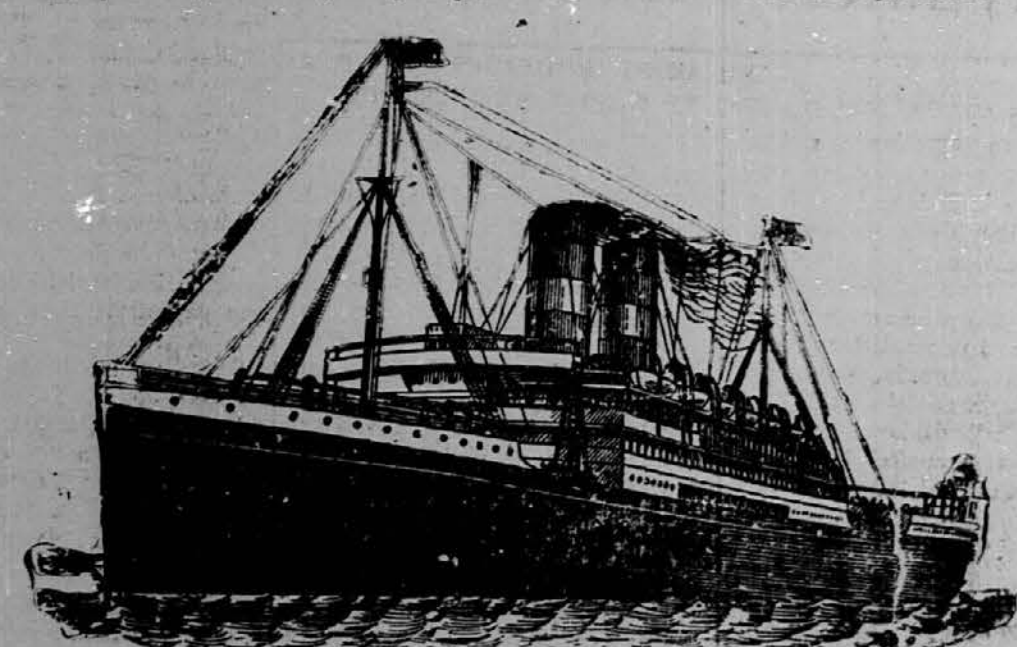
Parniki z zvezdo zaznamovani imajo pejsaja vijaka.

Parniki s križem imajo po štiri vijaka.

Avstro-Amerikanska črta

(preje bratje Cosulich)

Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate.

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Regularna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Cena vožnih listkov iz New Yorka za III. razred so do:

Vsi spodaj navedeni novi par-

brodi na dva vijaka imajo

bresični brzopar:

ALICE, LAURE,

MARTHA WASHINGTON,

ARGENTINA,

OCEANIA,

KAISER FRANK JOSEF I.

FESTA 334.00

LJUBLJANA 35.10

REKA 34.00

KAGREBA 35.00

KARLOVCA 35.00

Na Martha Washington in Kaiser Franz Josef I. stane \$3.00 več.

II. RAZRED do

FESTA ali REKA: Martha Washington in Kaiser Franz Josef I.

\$65.00, drugi \$60 do \$65.

Phelps Bros & Co., Gen. Agents, 2 Washington Street, NEW YORK.